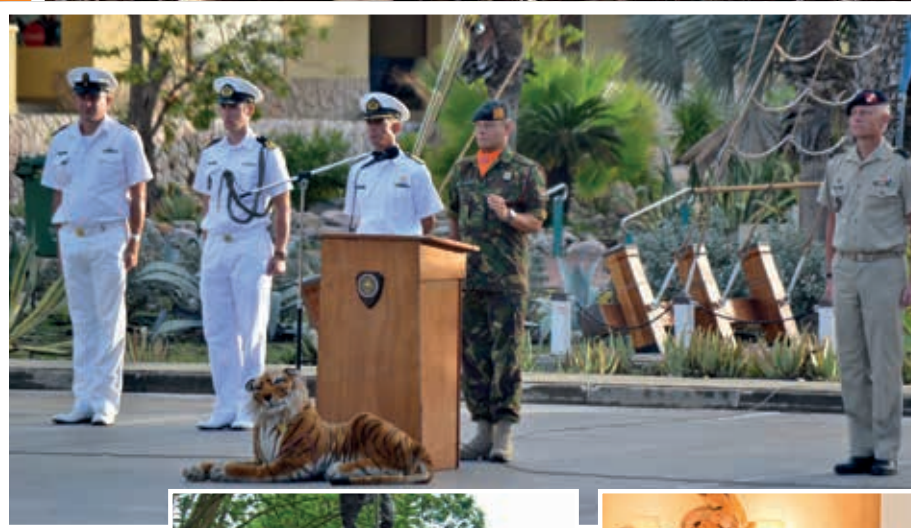

Vaandeldrager

Jaargang 30 - juni 2014 - nummer 110

- ✓ Irenebrigade op weg naar Normandië
- ✓ Bloemenhulde aan de Koning
- ✓ Herdenken 70 jaar na dato
- ✓ fuseliers in de West

DE RODE DRAAD, AUGUSTUS 1944

In de Vaandeldragers van 2014 kijken we in het kader van “70 jaar na dato” terug op de landing van de Prinses Irenebrigade op de Franse kust en de acties op de verschillende vaandelplaatsen.

In de vroege morgen van 3 augustus 1944 begon het allemaal: de Irenebrigade vertrok vanuit Narborough (UK) naar een kamp bij Leightonstone, omgeving Londen. Dit kamp lag in de zogenaamde “marshalling area”, een gebied waar eenheden gereed gemaakt werden voor de overtocht naar het vasteland van Europa. Hier mocht niemand meer in of uit; het was volkomen afgesloten van de buitenwereld. Zelfs het ontvangen en verzenden van brieven (de enige communicatievorm in die tijd) was niet toegestaan. Iedereen kreeg Frans geld, 24-uurs rantsoenen en zwemgordels uitgereikt. Verder werd het jarenlang vertrouwde Britse hoofddekse, het “schuitje”, de “field service cap”, vervangen door een kaki baret van een model zoals we dat vandaag de dag nog kennen.

Op 6 augustus vertrokken de gevechtsgroepen naar de Londense dokken en scheepten zich in op de Libertyschepen “Ocean Angel” en “Samvern”. Op 7 augustus werd de kust van Frankrijk bereikt.

Augustus 1944. Zicht op het laden van een Libertyschip in een Londens dok, waarmee de Brigade naar het Franse vasteland zou vertrekken. Libertyschepen waren vrachtschepen die volgens een standaardontwerp in zeer korte tijd werden gebouwd in de Verenigde Staten.

135 meter lang, 17,3 meter breed, ontworpen voor een gebruik van 5 jaar en te bouwen in 24 dagen.

17 PANTSERINFANTERIEBATALJON

GARDEREGIMENT FUSELIERS PRINSES IRENE

De kern van elk leger wordt gevormd door de militairen die het grondgevecht voeren, de Infanterie.

Infanteristen werken met automatische en semi-automatische handvuurwapens, mortieren en antitankwapens. Ook beschikt de infanterie over geavanceerde communicatie- en laserapparatuur en allerlei soorten nachtzichtapparatuur.

You Tube

In deze film op Youtube krijg je een indruk van hoe het er aan toegaat bij de Fuseliers van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene:

www.youtube.com/17painfbatGFPI

facebook

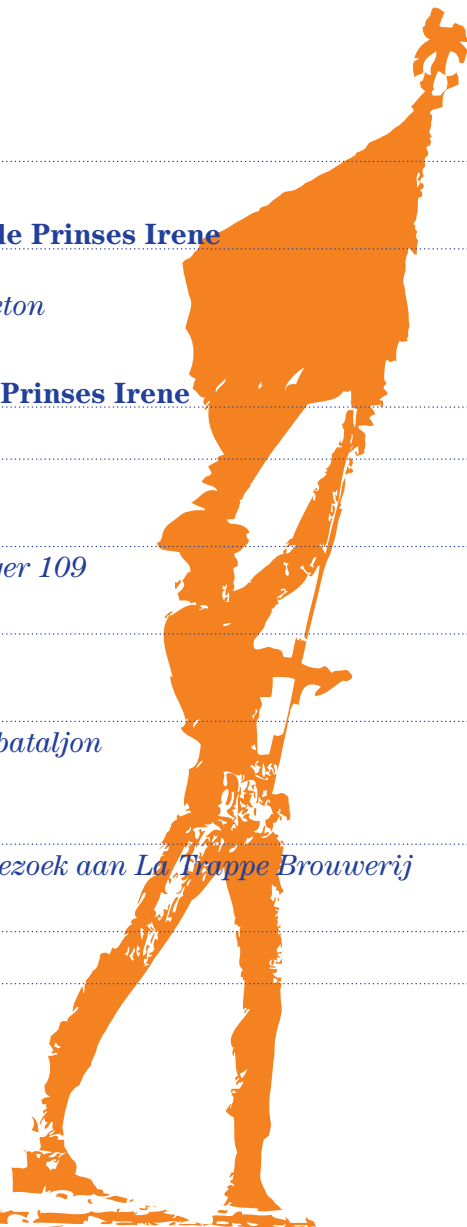
Voor de meest actuele foto's, video's, meningen en reacties zie:
www.facebook.com/17painfbatGFPI

Inhoud

Van de redactie	2
Van de Regimentscommandant	4
Van de Stichting Brigade en Garde	6
In memoriam	7
Regimentsnieuws	7
<i>Koorduitreiking en beëdiging in Tilburg</i>	7
<i>Garderegimenten zeggen het met bloemen</i>	8
<i>Kranslegging Hedel 2014</i>	8
<i>Dodenherdenking Tilburg</i>	9
Vereniging Van Veteranen GFPI	10
<i>Besef "Freedom is not for Free" dus herdenken!</i>	10
Vereniging van Oud-Strijders Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene	13
<i>"Wetenswaardigheden van onze vereniging"</i>	13
<i>"I was a stranger and ye took me in" Van Porthcawl naar Congleton</i>	14
<i>Dodenherdenking in Waalre op zondag 4 mei 2014</i>	16
Vereniging van Oud-Strijders Indië-Bataljons Garderegiment Prinses Irene	17
Vierde bataljon GRPI	18
<i>Een artikel uit een Arnhems dagblad uit 1948.</i>	18
Vijfde bataljon GRPI	20
<i>Uit het dagboek van F. Mulder, 5 GRPI - vervolg van Vaandeldrager 109</i>	20
Zesde bataljon GRPI: S-ireentje 75	23
<i>Alweer een leegte!</i>	23
Zevende bataljon GRPI, bataljon Berdjalan	24
<i>Geschiedschrijving van 7 Irene, aangeleverd door leden van het bataljon</i>	
<i>- vervolg van Vaandeldrager 107.</i>	24
Genootschap Vrienden van de Fuseliers	26
<i>Leden van het Genootschap Vrienden van de Fuseliers brengen bezoek aan La Trappe Brouwerij</i>	26
Bataljonsflitsen	26
Bataljonsnieuws	28
<i>Eindoefening Compagnie in de West 15 B Compagnie</i>	28
<i>"West-plaatsing" A Compagnie</i>	30
<i>Veren schudden: oefening Basic Tiger</i>	32

Colofon

Jaargang 30, nummer 110
De Vaandeldrager verschijnt
ieder kwartaal in een oplage
van 1.800 exemplaren en
wordt verspreid via
controlled circulation

Deadline nummer 111
12 september 2014

Hoofredactie:
Hans Sonnemans
E jwh.sonnemans@mindef.nl

Eindredactie:
Luc Vermeulen, Kol der Fus b.d.
E l.vermeulen1@on.nl

Redactie:
Nico Boom, Lkol der Fus
René Bergen Henegouwen, Kap der Fus
Charrel van Sambeeck, Aooi der Fus
Frank Peters, Maj der Fus
Erik Jan Peels, Kpl1 der Fus

Redactieadres:
Redactie De Vaandeldrager
Postbus 33
5688 GZ Oirschot
T 040 - 2665662 en 040 - 2665678
E 17painfbat@mindef.nl

Voorpagina:
De Irenebrigade per Libertyschip op weg naar
Normandië in augustus 1944.

Vormgeving & Druk:
G3M - Grafisch & MultiMedia Management
Zoetermeer - www.g3m.nl

© Copyright:
Stichting Brigade en Garde Prinses Irene

Fotografie:
Nelleke Swinkels – van de Vorst
Wim ter Horst
Erik Jan Peels, Kpl1 der Fus
Erik Keuker Kpl1 der Fus

Website:
www.fuseliers.nl

Door Hans Sonnemans, hoofdredacteur

Op weg

“Prinses Irene is jarig en we varen op de Thames. Dit is een aardig verjaarscadeau. De tocht naar de haven ging vlot en het inladen gebeurde in recordtijd. ‘t Is een (LST= Landing Ship, Tank) mooi schip en alle voertuigen verdwenen één voor één in de grote gapende mond aan de voorkant.”

Deze notitie komt uit het dagboek van Eerste-luitenant Dirk Badings, motor transport officer (MTO) van de derde gevechtsgroep van de Koninklijke Nederlandse Brigade “Prinses Irene”. Hij beschrijft zijn dag op 5 augustus 1944, het begin van de tot de verbeelding sprekende tocht over zee, op weg naar Frankrijk. Het zal het begin van de inzet worden op het vasteland van Europa, op weg naar de bevrijding van Nederland, samen met de legers van de geallieerde bondgenoten.

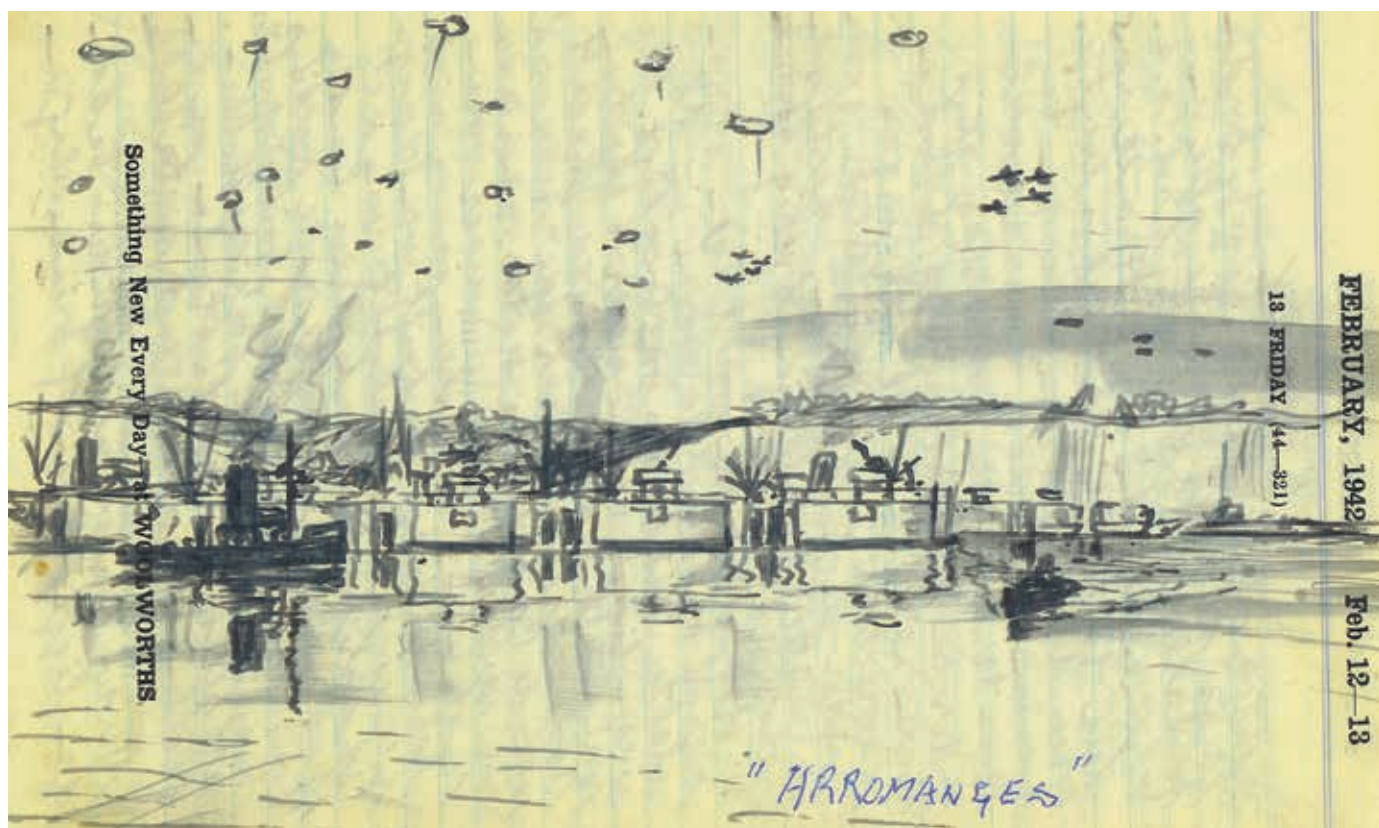
Arromanches

“Ineens zien we de kust en de invasiehaven. Honderden schepen liggen voor en achter het betonnen breakwater, dat zich bruingeel in ‘t water weerspiegelt. De zon staat laag en beschijnt een fantastisch tafereel. Een gehele haven is er gemaakt voor het

kleine plaatsje Arromanches. Het dorpje zelf ligt in een dal tussen de hoge en steile kustrotsen”, aldus Luitenant Badings in zijn dagboek op 7 augustus.

Ik zie een drukte van jewelste in de haven en op de heuvels. Auto’s, tanks, jeeps en “ducks” (red. een amfibische vrachtauto genaamd DUKW) rijden af en aan. In de haven zelf schieten honderden van die “ducks” in en uit tussen de schepen, die mannetje aan mannetje aan de boeien gemeerd liggen. ‘t Is net een nest van mieren dat verstoord is. Boven dit alles hangen ontelbare ballonnen om ‘t nest tegen lucht-aanvallen te beschermen. In de lucht krioelt het van vliegtuigen die rondcirkelen of heel hoog een patrouille uitvoeren. Ze vliegen allemaal in V-formatie en vreselijk trots rond en vragen om een tegenstander, maar die laat zich niet zien, sinds D-Day was er slechts één geval!

We blijven vannacht nog buiten Arromanches liggen omdat de landingssteiger vol ligt. De zon gaat bloedrood onder en zet alles in een rose gloed. Seinlichten flikkeren van de heuvels. De spits van de kerktoeren staat als een lichtende fakkel in de groene V van het dal. In de verte hoor ik gedreun van zwaar geschut, ver op zee is ook iets aan de gang. Er komen bommenwerpers over in gesloten formatie en je ziet ‘t metaal onder de vleugels schitteren als ze een sier-

lijke draai maken, allen tegelijk. Het is nu doodstil in de schemering en iedereen gaat slapen. Zo nu en dan klinkt een stoomfluit en echoëd tegen de rotsen. Op 't land hoor ik geratel van tanks."

En dan, op 8 augustus: "Vandaag gingen we om 10 uur de haven in en aan de L.S.T.-steiger lag ook het schip van één der Belgische compagnieën. Met steeds stijgende verbazing en bewondering heb ik het schouwspel van deze invasiehaven gadeslagen! 't Is ongelooflijk wat de Engineers en Pioneers hier gepresteerd hebben. Lange drijvende steigers liggen veruit van het strand en met het vasteland verbonden met bruggen.

Ons schip opende zijn grote mond en een brug werd van opzij neergelaten op het bovendek. In een zeer korte tijd waren alle voertuigen eraf en reden we met 30 meter afstand over de brug naar 't land waar borden ons wezen naar N°60 Transit Camp boven op de heuvel achter Arromanches. Grote borden langs de weg gaven je alle informatie die je nodig had, o.a. "Remember you are in France now! Keep to the right." Het is eventjes vreemd geweest om daaraan te wennen."

Invasiefluitkoord

Begin 1945, als de Brigade in Zeeland verblijft, worden er "orange-blue lanyards" uitgereikt aan die Brigademilitairen die in de augustusmaand van 1944 op het Normandische strand aan land kwamen. Deze gekleurde fluitkoorden, zoals in die periode veel door Britse eenheden worden gedragen, waren bedoeld als herinnering voor de mannen van dat moment. Niet als symbool van dapperheid of Koninklijke onderscheiding maar als een getuigenis van verbondenheid en herinnering aan een bijzonder moment: het begin van de veldtocht, op weg naar huis en naar de bevrijding.

Dat fluitkoord zou later als "invasiekoord" een belangrijke symboolfunctie krijgen; eerst voor de veteranen van de Koninklijke Nederlandse Brigade "Prinses Irene" en later als verbondenheid met het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene. Een koord dat terugvoert naar het Normandische strand van augustus 1944.

Herdenking

Na bijna 70 jaar is een delegatie van deze veteranen weer in Arromanches aanwezig, onder andere bij de grootse internationale herdenking daar. Nederland wordt bij deze herdenking vertegenwoordigd door ons koningspaar, de premier en de minister van Defensie. Met de aanwezigheid van vaandel en Fuseliers van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene bij deze herdenking, is een bijzondere historische cirkel weer rond.

Op het moment dat u dit nummer in de bus krijgt, is deze herdenking al weer achter de rug. Mogelijk heeft u hiervan beelden gezien, via televisie of social media. Het nadeel van een kwartaalblad en de verschijningsdata hiervan, is nu eenmaal dat we vaak niet echt op de actualiteit kunnen zitten. We kijken daarom in het volgende nummer van de Vaandeldrager uitgebreid op deze bijzondere herdenking terug.

De vaste rubriek "de Rode Draad" in dit nummer, bevat in ieder geval weer bijzonder beeldmateriaal van deze tocht naar de Franse kust. Hoewel, beeldender dan de beschrijvingen van MTO luitenant Badings, zijn notities op dat moment, kan voor mij persoonlijk eigenlijk niet.

Ik wens u weer veel leesplezier!

Augustus 1944. Zicht op het laden van een Liberty-schip in een Londens dok, waarmee de Brigade naar het Franse vasteland zou vertrekken.

Van de Regimentscommandant

Door: Nico Boom, Luitenant-kolonel der Fuseliers

In deze vaandeldrager zal ik wederom verslag doen van de gebeurtenissen in de afgelopen periode. Ik kan rustig stellen dat het de afgelopen maanden buitengewoon druk is geweest. Vele opdrachten, diverse missies, steunverleningen en reorganisatieperikelen hebben het bataljon beziggehouden.

Er is veel gebeurd en keihard gewerkt. In deze Vaandeldrager zal ik ingaan op de volgende gebeurtenissen. Ten eerste de terugkeer van de Alfa Compagnie en het vertrek van de Bravo Compagnie naar Curaçao. Daarna zal ik iets zeggen over de missies waar Fuseliers van het bataljon aan deelnemen. Als derde geef ik u een update over de stand van zaken van de omvorming naar een gemotoriseerde eenheid. Tot slot schrijf ik iets over de hoogtepunten van de laatste maanden, met een kleine vooruitblik op de nationale herdenking op 6 juni te Arronanches. Voor velen hét hoogtepunt van dit jaar.

Begin april is de Alfa Compagnie teruggekeerd uit Curaçao. Ik kan zeggen dat de compagnie aldaar op uitstekende wijze heeft gefunctioneerd. Met eigen ogen hebben de Regimentsadjutant en ikzelf kunnen vaststellen hoe professioneel onze mensen zich daar hebben geprofileerd. Het was een intensief programma in de West. De hitte, het ruige terrein en de zware fysieke belasting vormden de nodige uitdagingen voor de CLAS-compagnie van 17 Pantserinfanteriebataljon GFPI. De compagnie mag trots zijn op wat zij daar in de West hebben laten zien. Eind maart hebben wij de Bravo Compagnie veel succes gewenst. Ik ben er van overtuigd dat zij een waardig opvolger van de Alfa Compagnie zullen zijn. Ze zijn goed voorbereid en ik heb er alle vertrouwen in dat zij het daar ook goed zullen doen.

In maart is er een detachement Fuseliers vertrokken naar Mali. Zij ondersteunen daar de ontplooiing van de Internationale VN-troepenmacht. Zij dragen daar zorg voor de beveiliging van onder andere genisten, die daar lokaal de infrastructuur voor de troepenmacht moeten bouwen. In de schrale, verzengende hitte in de omgeving van de Sahara doen onze man-

nen hun werk. Uit het inzetgebied zijn inmiddels zeer goede berichten gekomen over de professionaliteit en de kwaliteit van onze Fuseliers. Begin mei zijn nog eens twee detachementen vertrokken, om de "Force Protection"- eenheid van de Delta Compagnie te versterken. Ik ben erg trots op de flexibiliteit en inzet van onze regimentsgenoten aldaar. De afgelopen maanden heeft het bataljon ook bijgedragen aan de African Contingency Operational Training and Assistance missie in Oeganda en de Ballistic Missile Defence missie in Turkije.

Over de omvorming van het bataljon naar een gemotoriseerde eenheid is het volgende te melden. De Charly Compagnie is druk bezig om zich voor te bereiden op de komst van het nieuwe materieel. Deze compagnie moet als "pilot-eenheid" gaan functioneren voor het gemotoriseerde optreden. In samenwerking met het Land Training Centre, de staf van de 13^e Gemechaniseerde Brigade en onze eigen bataljonsstaf is de laatste maanden hard gewerkt om de nieuwe eenheid vorm te geven. Het ziet er naar uit dat het bataljon een robuuste nieuwe organisatie krijgt, waarmee we in een operationele setting echt uit de voeten kunnen. De Commandant Landstrijdkrachten zal hopelijk in de komende weken zijn goedkeuring geven aan de organisatie die wij hebben bedacht. Er is vooral ingestoken op het zoveel mogelijk behouden van de huidige gevechtskracht en de "toolbox" die nu binnen het bataljon aanwezig is. Vuurkracht, waaronder ook pantserbestrijdingscapaciteit, bescherming en zelfstandigheid van optreden, zijn hiervoor richtinggevend geweest. Ook is goed gekeken naar landen die reeds met wieleenheden optreden en in operaties al vele relevante lessen hebben geleerd. Een voorbeeld hiervan is bijvoorbeeld het Franse optreden tijdens hun operatie Serval in Mali. Op 1 augustus moet de pilot-compagnie van start gaan. Tot die tijd moet er nog veel gebeuren. Inleveren van de huidige CV-90 voertuigen wordt nu door de Sectie 4 van het bataljon voorbereid. Daarbij moeten nog vele cursussen worden gevolgd. Ook moeten nog de laatste details van het oefen- en trainingsprogramma door het bataljon worden ingevuld. Kortom, tijd om even achterover te leunen, zal er niet zijn.

Andere gebeurtenissen die ik nog met u wil delen zijn de open dagen van 200 jaar Koninklijke Landmacht (KL), de traditionele bloemenhulde aan de Koning, de herdenkingen op 4 en 5 mei en uiteraard de 70e herdenking in Normandië. 22 en 23 april

stonden ook voor het bataljon in het teken van de viering van 200 jaar KL. Ons bataljon had hiervoor de provincie Zeeland toegewezen gekregen om ons daar aan de bevolking te presenteren. De Charly Compagnie en de Delta Compagnie hebben zich hier op uitstekende wijze aan het publiek gepresenteerd. Met static shows, diverse demonstraties en sportieve activiteiten hebben wij aan de bevolking van onder andere Goes, Middelburg, Vlissingen en West-Kapelle kunnen laten zien wie de mensen van ons regiment zijn en waar wij voor staan. Een eenheid die er is om te kunnen “Vechten voor vrede en veiligheid” als dat van ons wordt gevraagd. Dinsdag 22 april, stond in het teken van een scholenbezoek in de provincie. Het thema was “Praten met Soldaten”. Ook hier hebben de collega’s van het regiment grote indruk gemaakt op vele scholieren in de provincie Zeeland. Het waren mooie, zonnige maar vooral ook leuke dagen voor onze Fuseliers.

Op vrijdag 25 april hebben wij onder leiding van onze gardecordinator Kolonel Maurice Timmermans gezamenlijk met een delegatie van het Garderegiment Grenadiers en Jagers een bezoek gebracht aan Zijne Majesteit de Koning in Villa De Eikenhorst te Wassenaar. Dit bezoek stond in het teken van de traditionele bloemenhulde ter gelegenheid van zijn 47e verjaardag. Wij zijn vereerd dat de Koning nog steeds zijn garderegimenten wil ontvangen voor deze traditionele hulde. Het was een indrukwekkend bezoek, waarbij wij onze trouw en afhankelijkheid aan Zijne Majesteit hebben benadrukt en hem namens alle

regimentsgenoten hartelijk hebben gefeliciteerd en hem nog vele jaren in goede gezondheid hebben toegewenst. Op 4 en 5 mei heeft het bataljon op diverse plaatsen in Nederland stilgestaan bij de dodenherdenking op 4 mei en de viering van de bevrijding op 5 mei. Vanzelfsprekend zijn er kransen gelegd op onze vaandelplaatsen in Nederland. Ik heb zelf als regimentscommandant de dodenherdenking op 4 mei in Wageningen bijgewoond. Ik heb dat als een waardige en indrukwekkende herdenking ervaren. Op 5 mei heeft de Delta Compagnie traditiegetrouw deelgenomen aan het bevrijdingsdefilé te Wageningen. Ook daar hebben wij ons wederom goed gepresenteerd. Tot slot nog enige zaken over de Nationale herdenking 70 jaar Normandië op 6 juni in Arromanches. De voorbereidingen zijn momenteel in volle gang. Het bataljon neemt deel met de Charly Compagnie en de vaandelwacht. De regimentscommandant zal dit jaar zelf optreden als paradedecommandant. Wij zijn zeer verheugd dat Zijne Majesteit de Koning en Hare Majesteit de Koningin onze Nationale herdenking te Arromanches zullen bijwonen. Het wordt een grootse herdenking gezamenlijk met detachementen van het Korps Mariniers en de Marine Luchtvaart Dienst. Op die dag zullen ook oorlogsveteranen van de Marine aandacht krijgen voor hun bijdrage gedurende de Tweede Wereldoorlog. Het is zowel voor mij als commandant als voor onze Fuseliers een voorrecht om onze oud-strijders te eren tijdens deze bijzondere gelegenheid. Wij kijken er naar uit.

Augustus 1944. Brigademannen, ontspannen aan boord van een Libertyship, voor het vertrek naar Frankrijk. De kwartiermakers en de Compagnie Aanvullingstroepen waren aan boord van de “Ocean Angel”; Staf, verkenningsafdeling en de batterij artillerie op de “Savern”.

Augustus 1944. Libertyship “Ocean Angel” vertrekt met de Brigademannen aan boord, in de avond van 6 augustus 1944, op weg naar Frankrijk.

Van de Stichting Brigade en Garde

*Tekst: Kees Nicolai, Generaal-majoor der Fuseliers b.d.
Voorzitter Stichting Brigade en Garde*

Herdenking invasie

Op het moment, dat ik dit stukje schrijf, kijken tal van oud-strijders, maar ook hun begeleiders, uit naar de herdenkingen, die begin juni in Normandië zullen plaatsvinden ter gelegenheid van het feit, dat daar 70 jaar geleden de invasie heeft plaatsgevonden.

Buiten de herdenkingen in St-Côme, Pont Aude-mer en Ouistreham zal er een nationale herdenking plaatsvinden in Arromanches, waarbij ons Koningspaar, HKH Prinses Irene, ZKH Prins Jaime de Bourbon de Parme, alsmede de premier en de Minister van Defensie aanwezig zullen zijn.

Ik ben zeer vereerd om in het begeleidingsteam deze plechtigheden te mogen bijwonen en zal hier zeker in een volgende editie van dit blad nog op terugblikken. Op dit moment wil ik wel alvast Nelleke Swinkels en Henk Laurens danken voor al hun voorbereidingswerkzaamheden.

Nieuwe drukker

Sinds 2001 is dit blad gedrukt door drukkerij Gianotten in Tilburg, maar vanaf dit nummer stappen we over naar de firma G3M (Grafisch en MultiMedia Management) uit Zoetermeer, die ook al weer sinds december 2011 de vormgeving heeft verzorgd. We danken Gianotten voor de goede samenwerking in de afgelopen 13 jaar en zien uit naar de verdere samenwerking met G3M.

Hoewel ik inmiddels al enigszins gewend ben aan de digitale versies van de Defensiekrant en het blad "Landmacht", prijs ik me nog steeds gelukkig met het feit, dat wij ons verenigingsperiodiek nog steeds in papieren vorm mogen ontvangen.

Nationaal Militair Museum

In oktober van dit jaar wordt het nieuwe Nationaal Militair Museum (NMM) in Soesterberg geopend en vanaf dat moment gaan het Legermuseum en het Militair Luchtvaartmuseum samen.

Het Marinemuseum, het Marechausseemuseum en het Mariniersmuseum blijven op hun huidige locaties bestaan, maar gaan wel deel uitmaken van een nieuwe organisatie: de Stichting Defensie Musea.

De Historische Collecties van de Landmacht (waaronder onze Regimentsverzameling) blijven bestaan, maar het heeft wel consequenties voor de inrichting van de militaire museumwereld. De functies van de

vier museummanagers, in dienst van het Legermuseum en ter ondersteuning van het historisch erfgoed van de Landmacht, komen te vervallen. Dit betekent voor onze conservator, Hans Sonnemans, dat hij, na 15 jaar als beroepskracht voor het Geniemuseum te hebben gewerkt, nu Vught gaat verlaten.

Gelukkig heeft hij een mooie functie in de nieuwe organisatie gekregen, hij gaat namelijk aan de slag als vestigingsmanager (nu directeur) Mariniersmuseum te Rotterdam en maakt daarmee ook deel uit van het managementteam van het Nationaal Militair Museum. Gelukkig wil hij ook zijn rol bij onze Regimentsverzameling blijven voortzetten, waar wij zeer dankbaar voor zijn.

Namens U allen wens ik hem veel succes in zijn nieuwe functie.

Koninklijke onderscheiding voor Louis Broskij

Het heeft Zijne Majesteit behaagd Luitenant-kolonel der Fuseliers b.d. J.L. (Louis) Broskij te benoemen tot lid in de Orde van Oranje Nassau. Hij kreeg deze Koninklijke onderscheiding voor zijn inspanningen als vrijwilliger voor diverse kerkelijke- en maatschappelijke organisaties in zijn woonplaats Harderwijk. Na zijn periode als officier bij de Koninklijke Landmacht (o.a. bij het Korps Commandotroepen) bleef hij actief in de Commissie Dapperheidsonderscheidingen en de voorbereiding en uitvoering van het CLAS Operationeel Seminar 2013.

Namens het gehele Regiment wens ik hem van harte geluk met deze eervolle onderscheiding.

Volo et Valeo

Augustus 1944. Ontspanning aan boord van de "Ocean Angel", op weg naar de Franse kust. Let op de zwembordels die iedereen draagt.

In memoriam

Met diep leedwezen geven wij kennis van het overlijden van de volgende leden van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene en de Indië Bataljons GRPI.

Wij wensen de naaste familie alle sterkte toe bij het verwerken van het verlies van hun dierbare. Mogen zij rusten in vrede!

VOSKNBPI

Mevrouw M. Trienekens-Smits	27 november 2013	Breda
J. Wynekes	31 maart 2014	Ermelo
L. Visch	31 maart 2014	Elburg
Mevrouw N. Withagen-Lambregts	04 mei 2014	Halsteren
Mevrouw B. Van der Wulp-Quaak	07 mei 2014	Alblasserdam

Vierde bataljon GRPI

Mevr. v.d. Heuvel – v.d. Ven	28 februari 2014	Nistelrode
echtgenote van T. v.d. Heuvel		
P.J. Bouman	13 mei 2014	Delfzijl
2e Cie Ost.Cie		

Zesde Bataljon GRPI

W.M. Zandvliet	15 maart 2014	Leimuiden
J.A. Kleibergen	2 mei 2014	Heemskerk

Zevende Bataljon GRPI

J.G. van Ewijk	14 april 2014	Delft

Regimentsnieuws

KOORDUITREIKING EN BEËDIGING IN TILBURG

Tijdens een ceremonie op 18 april ontvingen vierenvijftig nieuwe leden van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene hun invasiekoord en werden veertig nieuwe militairen beëdigd. De ceremonie vond plaats bij het monument De Vaandeldrager aan de Schouwburggring in Tilburg. Het uitreiken van het invasiekoord werd gedaan door veteranen van de Prinses Irene Brigade. Om het invasiekoord te verdienen en de herinnering van de invasie van Normandië in stand te houden, wordt dit aansluitend traditiegetrouw nat gemaakt. De militairen marcheerden daarom naar de nabijgelegen Piushaven en namen daar een frisse duik om het koord in te zegenen.

Generaal-majoor b.d. Hemmes reikt een koord uit.

GARDEREGIMENTEN ZEGGEN HET MET BLOEMEN

Koning Willem-Alexander heeft op 25 april voor de eerste keer als (bijna) jarige vorst deputaties van de Garderegimenten van de Koninklijke Landmacht o.l.v. de Gardecoördinator, Kolonel der Grenadiers Maurice Timmermans, ontvangen. De eenheden brachten op De Eikenhorst in Wassenaar een bloemenhulde ter ere van de verjaardag van de koning. Het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene is, net als het Garderegiment Grenadiers en Jagers, een bijzondere infanterie-eenheid van de Koninklijke Landmacht. Deze garderegimenten zijn van oudsher nauw betrokken bij het Koninklijk Huis en verzorgen o.a. een deel van de ceremoniën tijdens Prinsjesdag. Met de jaarlijkse bloemenhulde onderstrepen ze hun verbondenheid en trouw aan het Koninklijk Huis in het algemeen en aan de vorst in het bijzonder.

De Koning neemt de bloemen in ontvangst.

KRANSLEGGING HEDEL 2014

Door Sergeant-majoor J.J.H. Borrenbergs, CSM A Compagnie

April 1945. De Duitsers hebben de Maas als sterke lijn benut en willen ten koste van alles deze lijn behouden. De Irenebrigade is gereorganiseerd en wordt verplaatst naar het Maasfront. De Brigade onderscheidt zich door de overgang over de Maas en ook het dorp Hedel op 22 april in handen te krijgen. Er volgen krachtige tegenaanvallen van Duitse troepen vanaf 23 april. Onder leiding van onder andere Kapitein de Roos vechten de mannen van de Irene Brigade voor wat ze waard zijn, waarbij twaalf Brigademannen het leven laten ...

Zaterdag 3 mei 2014. Op basisschool de Zaaier hebben de kinderen een presentatie voorbereid over de Tweede Wereldoorlog. Aansluitend vertrekt een stille tocht naar het monument van onze gesneuvelden van de Irene Brigade. De burgemeester en de dominee geven in hun praatje weer wat de Tweede Wereldoorlog inhield en wat het voor het dorp heeft betekend. Aansluitend worden ook de namen genoemd van alle omgekomen dorpsgenoten en mannen van de Irene Brigade. Als vertegenwoordiging van de Brigade leggen Kapitein Luijten en onderge-

Kransen bij het monument in Hedel.

tekende samen met de kinderen een krans bij het monument. Signaal taptoe en het Wilhelmus volgen. De inwoners van Hedel geven op zeer gepast wijze uitvoering aan de minuten van stilte die volgen. Het zijn die indrukwekkende minuten van stilte, die

De eregroet bij het monument.

doen beseffen wat hier is gebeurd. Dappere mensen die hun leven gaven voor vrede en vrijheid. Als vertegenwoordigers van de Irene Brigade is het elk jaar weer een eer om hier invulling aan te mogen geven. Opdat wij nooit vergeten...

DODENHERDENKING TILBURG

Krans van 17 Pantserinfanteriebataljon GFPI bij De Vaandeldrager.

Tijdens de Nationale Herdenking herdenken we allen die in het Koninkrijk der Nederlanden of waar ook ter wereld zijn omgekomen, of vermoord sinds het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog, in oorlogssituaties en bij vredesoperaties. Zo neemt 17 Painfbat GFPI jaarlijks deel aan de dodenherdenking in Tilburg, waar dit jaar op 4 mei een erewacht werd verzorgd door de D Compagnie en een krans werd gelegd bij het monument "De Vaandeldrager". Na het bijwonen van een kerkmis, werden alle deelnemers aan deze herdenking uitgenodigd zich te verzamelen bij het monument, om daar de ceremonie voort te zetten. Na een inleiding en gedichten die voorgedragen werden door een aantal basisschoolkinderen werden 2 minuten stilte in acht genomen, waarna de kranslegging plaats vond.

Augustus 1944. Op volle zee, aan boord van een Libertyship.

Vereniging Van Veteranen GFPI

Voorzitter: Brigadegeneraal der Fuseliers Arie Vermeij, Zoutmansweg 26, 2811 ET Reeuwijk

Secretaris: Luitenant-kolonel Andy van Dijk, Laan van Everswaard 47, 4617 LH Bergen op Zoom, contact: vvvgfpi@home.nl

Penningmeester/ledenadministratie: Nicole Hoof, Waterweegbree 28, 4823 NC Breda. Tel: 06-28265036

Voor meer informatie: www.vvvgfpi.nl

BESEF "FREEDOM IS NOT FOR FREE" DUS HERDENKEN!

In deze rubriek vindt u verenigingsnieuws over de VERENIGING VAN VETERANEN GFPI en per nummer zullen wij doorgaans een actuele missie, een reeds uitgevoerde missie of een actueel onderwerp belichten, of een interview met iemand publiceren. Dit keer besteden wij extra aandacht aan de dodenherdenkingen.

Reünie VVVGFI op vrijdag 23 mei 2014

Ook zal op deze dag weer de reünie van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene worden gehouden, omdat het vorig jaar heel gezellig en een groot succes was. Het is uiteraard niet verplicht om dingen samen te doen, maar voor diegenen die het leuk vinden om onder het genot van een drankje en een hapje met onze oud-strijders van het eerste uur te praten: dat kan ook dit jaar weer. Je weet wel van: oud-strijders gaan ons voor, dat geeft ons moed en berenkracht en van goed voorbeeld doet goed volgen! Als deze Vaandeldrager op jullie deurmat valt, is de reünie reeds voorbij, daarom zal ik in het volgende nummer hierop terugkomen.

Nederlandse Veteranendag op zaterdag 28 juni 2014
Het beloofd ook dit jaar weer een groot spektakel te worden. Mocht iemand zich nog op willen geven voor het defilé, kan dit bij onze secretaris of direct bij Martin Faas. Voor diegenen die het veteranente-nue wat te stijf vinden, hebben we een hele mooie sweater aangeschaft, voor 29,50 € kunnen jullie deze bij de museumwinkel of tijdens de reünie van 23 mei bij de verwelkomingsstand kopen.

Herdenkingen 4 mei

Het is goed om de gevallen en op andere wijze overledenen voor de vrijheid van ons land te blijven herdenken: "Freedom is not for Free". Samen met mijn dochter mocht ik onze vereniging vertegenwoordigen bij de Nationale Herdenking op de Dam in Amsterdam. Na een indrukwekkend optreden van het koor en de mooie voordracht van Jan Terlouw over zijn persoonlijke oorlogservaringen, ontdekten wij tijdens de stille tocht van de Nieuwe Kerk naar het monument op de Dam dat er nog drie le-

Tekst: Brigadegeneraal der Fuseliers, Arie Vermeij, voorzitter Vereniging Van Veteranen GFPI

den van de vereniging aanwezig waren: Dirk Smit, Dirk Norder en Johan Volwater stonden fier in het "erecouloir" (red.: ereafzetting van veteranen tussen de Nieuwe Kerk en het monument op de Dam). Een kort oogcontact was voldoende om de herkenning en de kameraadschap te bevestigen. Deelname aan het erecouloir is zeer indrukwekkend en een grote eer; ik kan het iedereen van harte aanbevelen. De herdenking was waardig met weer een mooi en plechtig optreden van Koning Willem-Alexander en Koningin Máxima. Bovendien is het buitengewoon indrukwekkend dat het om 20.00 uur op de Dam gedurende 2 minuten echt helemaal stil kan zijn.

Herdenking 4 mei op de Dam.

Op 4 mei was onze vereniging ook vertegenwoordigd bij de dodenherdenking op de Erebegraafplaats te Loenen in Gelderland. Luitenant-kolonel Henk Laurens was namens de vereniging aanwezig bij de plechtigheid op deze bijzondere begraafplaats midden in de Veluwe bossen. Naast de hoofdlegerpredikant en scholieren van de Koninklijke Scholengemeenschap (KSG) uit Apeldoorn was de minister van Binnenlandse Zaken, Ronald Plasterk als spreker aanwezig. In zijn toespraak brak hij een lans voor de krijgsmacht en de jonge veteranen door aan te halen dat wij op 4 en 5 mei onze oorlogsslachtoffers herdenken en het einde van de oorlog vieren, maar dat voor de jonge mannen en vrouwen die bijvoorbeeld in Afghanistan in een hinderlaag rijden

de oorlog nog dagelijkse realiteit is en dat ook zij respect verdienen. Hij benadrukte in zijn toespraak dat de slachtoffers van de Tweede Wereldoorlog te allen tijde moeten worden herdacht en dat het eigenlijk nooit meer mag voorkomen dat iemand om zijn culturele achtergrond of afstamming vervolgd wordt, of nog erger: vermoord wordt.

4 mei Loenen.

Na de toespraken werden door diverse organisaties kransen en bloemen gelegd bij het standbeeld van de Vallende Man, symbool voor alle oorlogsslachtoffers. Door vertegenwoordigers uit het Veteranen Platform werd een krans gelegd namens alle aangesloten verenigingen, waaronder ook de VVVGFI.

Jonge en oude veteranen.

Een delegatie van onze vereniging bestaande uit 3 regiments genoten; Kapitein Remko Colier, Eersteluitenant Bart Spijkers en Adjudant-onderofficier Richard Ekelhoff heeft op zondag 4 mei de dodenherdenking van de Stichting Herdenking Brabants Gesneuvelden te Waalre weer op een waardige wijze ondersteund. Tijdens deze herdenkingsplechtigheid werden door een koor gezongen ten gehore gebracht; bekende zangers en zangeressen zongen muziekstukken die passen in het geheel van deze plechtigheid. Declamaties werden voorgedragen door uitgenodigde acteurs, schrijvers, of dichters. Toespraken werden gehouden door de voorzitter

en door het bestuur en geïnviteerde personen die op enigerlei wijze raakvlakken hebben met verzet of bevrijding. Traditioneel brachten de gilden uit de omgeving een vaandelgroet en exact om 20.00 uur werden de twee minuten stilte gehouden, gevolgd door het zingen van het Wilhelmus. Daarna werd er voor de kerk een stoet opgesteld, die vooraf gegaan werd door de leden van de VVVGFI, om kransen te gaan leggen in het oude Willibrorduskerkje.

Na afloop van de plechtigheid was er een stijlvolle receptie waar de aanwezige Fuseliers zich nadrukkelijk profileerden door aan de overige genodigden hun saamhorigheid te tonen.

Als bestuur zouden we graag zien dat nog meer jonge veteranen meer gaan deelnemen aan een van deze drie herdenkingen. Voor informatie kun je contact opnemen met het secretariaat VVVGFI@home.nl.

Witte anjer voor onze Koning

(en jullie allemaal)

Op 25 april heeft de voorzitter van de Stichting Anjerveteranendag Louis Timmermans een witte anjer aangeboden aan Koning Willem-Alexander. De witte anjer is bedoeld als nationaal symbool van respect voor veteranen. Dit deed hij in aanwezigheid van Commandant der Strijdkrachten Generaal Tom Middendorp en projectleider van de Nederlandse Veteranendag Kolonel b.d. Jan Rijken. De Stichting Anjerveteranendag wil samen met Defensie de witte anjer als symbool meer bekendheid geven. Doel is dat steeds meer mensen de witte anjer op de kleding gaan dragen op 28 juni, de Nederlandse Vete-

Koning ontvangt witte anjer.

ranendag en in de week daarvoor. De anjer mag op Veteranendag ook op het militaire uniform worden gedragen. De symboliek van de witte anjer vindt zijn oorsprong in de Tweede Wereldoorlog en staat voor verzet, loyaliteit en solidariteit. De witte anjer is nu het symbool van waardering voor alle Nederlandse veteranen, jong en oud, actief dienend of oud-militair. Voor de komende Veteranendag zijn 85.000 anjers besteld, een record. De anjer kan met een pinnetje op het revers gestoken worden. De

anjer is te bestellen bij de Stichting Anjerveteranendag: www.anjerveteranendag.nl. Doe allemaal mee, want het zou mooi zijn als de anjer - het symbool van Prins Bernhard - net zo'n internationaal bekend symbool wordt als de Britse "poppy" (redactie: klaproos). Ons bestuur zal ook op 28 juni de witte anjer dragen.

Koning ontvangt witte anjer.

Professor doctor Uri Rosenthal gaat toezien op veteranenzorg

Professor Rosenthal wordt de nieuwe voorzitter van de Raad voor civiel-militaire Zorg en Onderzoek (RZO). Hij wil zich vooral inzetten voor meer specifieke zorg voor jonge en vrouwelijke veteranen. In de Defensiekrant vertelt de voormalig directeur van het COT (Crisis Onderzoeks Team) en oud-minister van Buitenlandse Zaken over zijn diepere motivatie en doelstellingen die hij heeft als nieuw boegbeeld van de raad.

De onafhankelijke RZO ziet onder meer toe op de landelijke veteranenzorg en adviseert de minister over onderzoek naar missiegerelateerde aandoeningen. Rosenthal volgt Marie-Louise Tiesinga-Autsema op. Dit voormalig Eerste Kamerlid was voorzitter sinds de installatie van de raad in 2007.

Rosenthal VZ RZO.

Contributie

Vorig jaar is er bij onze bank weer eens iets misgegaan, waardoor een groot deel van onze leden geen contributie over 2013 heeft betaald, willen jullie dit a.u.b. even checken in je eigen administratie en die 15 € a.u.b. alsnog overmaken naar VVVGFPFI (IBAN) NL64ABNA0563268611. De contributie van 2014 zal gewoon volgende maand worden geïnd.

Kopij

Zijn er leden die iets te vertellen hebben over hun huidige of inmiddels afgesloten uitzending, of over hun vervolgloopbaan buiten defensie, stuur dan een goed verhaal met een paar foto's naar onze secretaris. Mocht je niet zo'n schrijver zijn, meld je dan gerust aan voor een interview.

Breng een nieuw lid aan en je krijgt een uniek cadeautje!

Ten slotte is ons ledental inmiddels gestegen tot bijna 650 betalende leden, maar we vertegenwoordigen circa 6000 (jonge) veteranen, dus word betalend lid. Dan kunnen wij onze stem in de belangenbehartiging nog duidelijker laten klinken. Wil je jezelf of iemand anders aanmelden als lid van de VVVGFPFI, dan kan dat bij onze secretaris vvvgfpi@home.nl, of surf naar onze website www.vvvgfpi.nl. Op onze website kun je via het gastenboek, of de links, mogelijk ook je 'oude kameraad' terugvinden, artikelen over uitzendingen lezen en foto's bekijken. Afsluitend nog een allerlaatste verzoek van onze ledenadministratie; geef a.u.b. je nieuwe adres door als je verhuist.

Augustus 1944. Libertyship "Savern" nadert de Franse kust. Een sperballon (bedoeld om de geïmproviseerde geallieerde havens bij Normandie tegen luchtaanvallen te beschermen) is rechts te zien. Het materieel van de Batterij Artillerie is te zien aan dek.

Vereniging van Oud-Strijders Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene

Voorzitter: Generaal-majoor b.d. R.W. Hemmes, Thorbeckelaan 74, 2564 BS 's-Gravenhage

Secretaris: F.C. van der Meeren, Noordsingel 23, 4611 SB Bergen op Zoom

Bij overlijdensgevallen van leden van bovengenoemde vereniging graag bericht aan:

Nelleke Swinkels – van de Vorst, Esdoornstraat 21, 5682 CM Best, of e-mailadres:

nellekeswinkels@onsbrabantnet.nl. Tel: 0499-374444 en tel: 06-54796857.

Gelieve ook uw adreswijziging naar Nelleke Swinkels te sturen.

Website: www.prinsesirenebrigade.nl

“WETENSWAARDIGHEDEN VAN ONZE VERENIGING”

Tekst: Rudi Hemmes, Voorzitter van de Vereniging van Oud-Strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade “Prinses Irene”

Onze deelname aan diverse activiteiten

Amsterdam 4 mei

De dodenherdenking was weer indrukwekkend. Het was goed om te zien dat er Veteranen van het 17de stonden opgesteld in de erewacht van de kerk naar het Monument.

Wageningen 5 mei

De viering van de bevrijding werd in Wageningen weer uitbundig gevierd met een symposium, een herdenkingsbijeenkomst en een defilé. Het is jammer dat geen oud-strijders meer mee kunnen lopen in het defilé. Ik hoop dat alle makkers, ieder op zijn eigen wijze, op 4 mei aan zijn maatjes heeft kunnen denken en op 5 mei met trots heeft teruggedacht aan de bevrijding.

Den Haag 8 mei

Op gepaste wijze werd herdacht dat 69 jaar geleden de Prinses Irene Brigade als eerste geallieerde eenheid Den Haag binnentrok. Bij de plaque, die daaraan herinnert, werd een korte herdenking gehouden en een bloemstuk gelegd. Zoals altijd waren er enkele oud-strijders, een detachement van het regiment en een vertegenwoordiger van de burgemeester. Dit jaar was het verheugend dat we ook een vertegenwoordiger van de Grenadiers en Jagers mochten begroeten. Na afloop hebben we ook een krans gelegd bij het bevrijdingsmonument in Den Haag, waar voor de aanwezige schoolkinderen een verhaal over de Brigade is gehouden. Volgend jaar zal, 70 jaar na de intocht in Den Haag, een grootse herdenking worden georganiseerd.

Reünie 23 mei

Evenals vorig jaar wordt onze jaarlijkse reünie weer georganiseerd samen met de jonge veteranen van het bataljon. Ik hoop dat velen in de gelegenheid zijn, om op onze reünie aanwezig te zijn.

Normandië 6 juni

De voorbereidingen voor het bezoek aan de herdenking in Normandië zijn door Nelleke Swinkels en Henk Laurens met heel veel zorg getroffen. Zij verdienen alle lof voor het vele werk dat zij daarvoor hebben gedaan. En alles naast hun gewone werk, dat gewoon doorging. De vele gesprekken met het Ministerie, het Regiment, de Militaire Attaché in Parijs, het hotel in Arromanches; wij kunnen niet dankbaar genoeg zijn dat zij dat op zich hebben willen nemen. Hulde Nelleke en Henk. Wij zijn ervan overtuigd dat het een groot feest gaat worden en wij hopen dat onze Koning en Koningin er ook van genieten. Wij zien ook uit naar de aanwezigheid van ZKH Prins Jaime, de zoon van HKH Prinses Irene, die, naar wij hopen, zelf ook aanwezig zal zijn. U leest er ongetwijfeld meer over in de Vaandeldrager van september,

Veteranendag op zaterdag 28 juni

Een paar weken later is er weer de Nederlandse Veteranendag. Wie niet in de gelegenheid is om mee te lopen, kan hopelijk wel naar het Malieveld, naar de herdenking op het Binnenhof of als toeschouwer naar het defilé. Het is altijd een drukke dag met veel belangstelling en het is steeds een plezier om oude maatjes of jonge Fuseliers weer te zien.

Komende herdenkingen

Er zullen nog koorduitreikingen zijn maar het is op dit moment nog niet bekend wanneer. De herdenking van de bevrijding van Beringen (5 september) en die van Tilburg (27 oktober) staan voor dit jaar nog op de agenda en natuurlijk ook en de herdenkingen in Wolverhampton en Congleton in november. In de volgende Vaandeldrager meld ik u de exacte data. Als u geïnteresseerd bent, geeft u zich dan op bij Frans van der Meeren.

Ik kijk naar u uit!

“I WAS A STRANGER AND YE TOOK ME IN” VAN PORTHCAWL NAAR CONGLETON

Tekst: Richard van de Velde, zoon van oud-brigadelid Daan van de Velde en initiator van de website www.prinsesirenebrigade.nl

Hier en daar keken bewoners vanachter de ramen en langs terzijde geschoven gordijntjes naar hen. Vanwege de zwarte rijbroeken, schoenen en beenkappen dachten ze dat het Duitsers waren die daar onder begeleiding van gewapende Engelse soldaten door hun stadje marcheerden.

Het is deze maand 74 jaar geleden dat de eerste grote groep Nederlandse vluchtelingen uitgeput en vervuild aankwam in het in Zuid-Wales gelegen Porthcawl.

Nadat Nederland op 15 mei 1940 had gecapituleerd, vluchtten de militairen die nog in Zeeuw-Vlaanderen verbleven, enkele dagen later via de Belgische kust naar West-Frankrijk. Na veel omzwervingen zagen ze kans om midden juni 1940 met de laatste twee boten uit Brest in de Engelse havensteden Plymouth en Newport aan te komen.

Noothoven van Goor

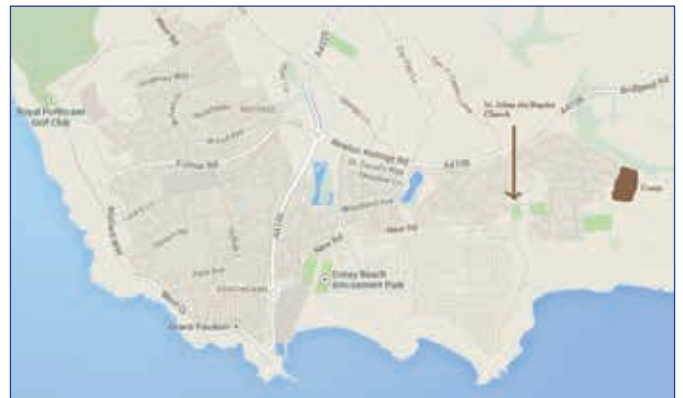

Tentenkamp.

Voor de eerste opvang had Luitenant-kolonel Noothoven van Goor toestemming gekregen voor een tentenkamp voor deze manschappen. Het gebied waar het kamp lag heette ‘DanYGraig’ (=onder de rotsen) en lag dichtbij de zee, met aan de noordkant een hoge berg begroeid met allerlei houtgewas. Op het terrein stonden slechts enkele grote tenten en een groot aantal lag gevouwen op de grond. Iedereen stak de handen uit de mouwen en in korte tijd stonden er tenten van diverse afmetingen. Het canvas was echter met carbolineum geïmpregneerd, waardoor het in die tenten enorm stonk. Het kamp was omringd met prikkeldraad en bewaakt door Britse soldaten die de Nederlanders min of meer bejegenden als krijgsgevangenen. Bij hun aankomst moesten ze hun wapens en camera’s inleveren. Ze mochten niet naar de stad en de bevolking had een verbod gekregen hen iets te verkopen. Konijnen zaten er bij honderden en fazanten kraaiden iedereen ‘s morgens wakker. Duizenden grote grijze ratten brachten de militairen ‘s nachts een bezoek in de tenten en sleurden zelfs hun scheerzeep weg.

Dutch Legion

In totaal kwamen in mei- en juni 1940 120 officieren, 360 onderofficieren, 980 korporaa's en soldaten aan. Ze waren afkomstig van de Infanterie, Korps Wielrijders, Cavalerie, Artillerie, Genie, Luchtvaartafdeling, Politietroepen en Marechaussee. Zij vormden de aanzet voor een Nederlandse strijdmacht in Groot-Brittannië. Het commando over de troepen was in handen van Majoor Sas, die van de Marechaussee bij (redactie: Majoor) Den Beer Poortugael.

Camp site Dutch Legion.

In eerste instantie was de naam van deze ongeregelde troepen in Porthcawl: ‘Detachement Koninklijke Nederlandsche Troepen in Groot Brittannië’. Deze naam werd al snel veranderd in ‘Nederlandsch Legioen’ (Dutch Legion). Na enkele weken werden de officieren en adjudant-onderofficieren ingekwartierd in het stadje Porthcawl, dat voor de overige militairen nog steeds ‘out of bounds’ was. Toen er eenmaal meer vrijheden kwamen, werd de stad vrijgegeven en mocht de rest naar Coney Beach en naar de pubs. Daar leerden ze pas Engels spreken. De plaatselijke meisjes waren prima docenten!

Nederlandse officieren vonden in de omgeving van Porthcawl gelegenheid om de golfsport te beoefenen. Op 26 en 27 juli speelde een team van Het Nederlands Legioen, onder aanvoering van Kapitein Tienhoven, een wedstrijd tegen Londense Nederlanders.

Kerkdiensten en het eerste Nederlands-Engels huwelijk

De allereerste kerkdiensten werden op het kamp zelf gehouden. Na een paar weken werd de St. John Church in Newton, net buiten Porthcawl, de thuishaven van veel manschappen. Daar trouwde op 21 september 1940 Tweede-luitenant Hendrik Hendriks met Eirwen Jones, die werkte in de plaatselijke ijssalon.

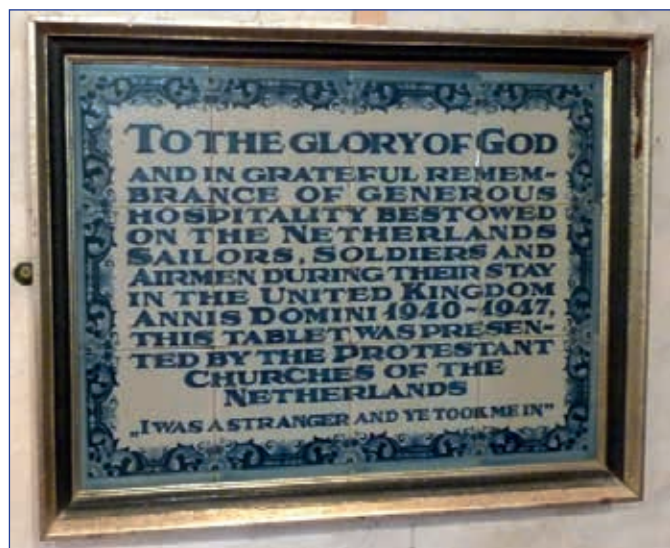
In augustus 1940 kwamen hoe langer hoe meer burgers het kamp binnen. Het waren de eerste 'Engelsen' met een Nederlands paspoort en opgeroepen voor directe indiensttreding. Het waren mensen uit diverse geledingen van de maatschappij: werkzaam in geld- en diamanthandel in Londen, Unilever-werknemers, variété-artiesten, muzikanten, zangers, journalisten en zelfs priesters, doctoren en chirurgen. Enkele pelotons werden ingezet voor bewakingsdiensten in nabij gelegen havens en staalfabriek o.a. bij Port Talbot bij Swansea en langs de grillige zuidkust van Wales. Ook de bewaking van de vliegvelden St. Athens bij Cardiff en Stonning Downs hoorde daarbij. De marechaussees bleven gestationeerd in Porthcawl.

Geschiedt onderkomen voor de winter in Congleton

Naarmate het jaar op zijn eind liep werden de nachten kouder. Aangezien het tentenkamp niet geschikt was voor overwintering, werd uitgekeken naar een geschikt onderkomen. Op 28 september werd in de Grand Pavilion in Porthcawl een afscheidsavond gegeven, die vooral bestond uit muziek en zang. Het hoogtepunt van deze avond was het uit volle borst zingen van het door dirigent Van der Lijn van het kampkoor gecomponeerde Legioenslied.

Op 2 oktober 1940 hadden de manschappen voor de 113e maal onder tentdoek geslapen. Toen de tenten werden gestreken, lieten ze een schoon kamp achter. Op het station in Porthcawl stonden twee treinen klaar die hen naar de oude fabriekspanden in Congleton zouden brengen. Veel Engelse meisjes wuifden hen uit op het station.....

Ik vond deze geschiedenis reden genoeg om begin mei 2014 in Porthcawl eens naar tastbare herinneringen op zoek te gaan. Al snel bleek dat het plaatselijk museum niets wist van deze historie. Aan de hand van de foto's die ik per e-mail had opgestuurd,

Herinneringsbord St. Johnskerk.

werd een reconstructie gemaakt. Vervolgens kreeg ik samen met mijn vrouw Ingrid een uitgebreide rondleiding in en buiten het stadje. Op hotel Esplanade na, bleken alle markante gebouwen nog terug te vinden. Daarna werd ik uitgenodigd om een kerkdienst bij te wonen in het St. Johns-kerkje. Een Delftsblauwe plaquette aan de muur met de indrukwekkende woorden "I was a stranger and ye took me in" herinnerde nog aan het verblijf van de Dutch Legion. Geen van de kerkgangers legde echter het verband met de eerste asielzoekers, zoals ik mijn vader later plagend noemde.

Herinneringsbord golfclub.

's Middags werd een bezoek gebracht aan de Porthcawl Golfclub. Niemand, ook de aanwezige hoogbejaarde leden niet, was van het bestaan van een kleine herinneringsbordje op de hoogte. Ik vond het onderin een vitrinekast en vertelde de verbaasde toehoorders de achtergronden ervan. Na beloofd te hebben nog een artikel over de Dutch Legion te schrijven voor het lokale weekblad, werd er innig afscheid genomen en kwam aan deze indrukwekkende dag een einde.

Augustus 1944. Voertuigen en materieel worden overgeladen vanaf de "Savern" op een landingsschip. Deze schepen zetten mensen en materieel af op het strand van Courseulles-sur-Mer, in de morgen van 8 augustus.

DODENHERDENKING IN WAALRE OP ZONDAG 4 MEI 2014

Door: Kolonel der Fuseliers b.d. Tony Herbrink

De Willibrorduskerk in Waalre.

De kapel van de Brabantse gesneuvelden en verzetstrijders staat in Waalre en is elk jaar opnieuw het eindpunt van de herdenking. Ieder jaar zorgt de Stichting Brabantse Gesneuvelden ervoor dat er een goed programma wordt gemaakt, waarbij vele autoriteiten en nabestaanden uit de Brabantse gemeenten aanwezig zijn. Ook het Garde Regiment Fuseliers Prinses Irene en de Vereniging van de oud-strijders van de brigade Prinses Irene waren vertegenwoordigd, evenals de Vereniging van Jonge Veteranen GFPI.

Ingang van de Willibrordus kapel.

Samen met Overste Peter Aerts ben ik om 18.30 uur naar het Gemeenschapshuis in Waalre gelopen, waar wij werden ontvangen door het bestuur van de stichting en waar wij kennis konden maken met

vele genodigde autoriteiten. Tijdens de ontvangst speelde de Dutch Pipes and Drums, "Green Hills" en "The Battle is over". Toen iedereen zijn plaats had ingenomen werd een welkomstwoord uitgesproken door de voorzitter van de stichting, de heer Wick Bannenbergh (op 27 april gedecoreerd als Ridder in

Vaandels van de Brabantse Gilden op het priesterkoor.

de Orde van Oranje Nassau). Daarna speelde de harpiste, Mea van Delden, "The Minstrel's Adieu to his Native Land", van John Thomas. Vervolgens kwamen de vaandeldragers van de Brabantse Gilden (12 personen) met vaandels de kerk binnen en namen hun plaatsen in op het priesterkoor. Stef Bazelmans, fluitist en Leen Nijdam, organist, speelden het Adagio uit Concerto in D-majoor van F.A. Roesler-Rosetti.

Toespraak door Majoor Niels Roelen

De toespraak werd dit jaar gehouden door Majoor Niels Roelen. Hij is de schrijver van de boeken "Soldaat in Uruzgan" en "Leven na Uruzgan" en gaf zijn bevindingen in grote trekken weer.

Na zijn toespraak kwamen de Dutch Pipes and Drums nog eens terug en speelden "Highland Cathedral". Ook de jeugd was betrokken bij de herdenking, enkele leerlingen van de basisschool "De Wilderen" declameerden gedichten.

Even voor 20.00 uur werd door trompettist Herbert Bakker de Last Post geblazen en precies om 20.00 uur gevolgd door twee minuten stilte. Als sluitstuk volgde uiteraard het spelen en zingen van het Wilhelmus en de slotbede, uitgesproken door pastoor-deken Ph.G.A. Spooren van de parochie van de H. Willibrordus in Waalre.

Als afsluiting van de herdenking volgde de optocht naar de oude Willibrorduskerk, de kapel van de Brabantse Gesneuvelden. De muziek en de Gilden met vaandels voorop, gevolgd door de autoriteiten, leden van de scouting met de kransen en daar achter de kransleggers. De stoet bestond voorts uit mensen

van de gemeenten en nabestaanden van de gesneuvelden. De route naar de oude Willibrorduskerk was afgezet door troepen van de Nationale reserve. In de kapel werden 22 kransen gelegd, waaronder een krans van de Oud-strijders van de voormalige Brigade Prinses Irene, gelegd door Overste Peter Aerts en mijzelf.

Om weer bij te komen van de inspanningen en de emoties kon na afloop iedereen zich naar het gemeenschapshuis, het Klooster, begeven voor een lekker drankje en om samen de bevrijding nog eens te beleven. Daar werd dankbaar gebruik van gemaakt.

Namens de VOSKNBPI legden Overste Peter Aerts en oud-strijder Kolonel der Fuseliers b.d. Tony Herbrink een krans.

Vereniging van Oud-Strijders Indië-Bataljons Garderegiment Prinses Irene

Organisatie: VVVGFP. Contactpersoon Nicole Hooft, Waterweegbree 28, 4823 NC Breda, Tel. 06-28265036. e-mail: NGJ.Hooft@mindef.nl

DB VOSIB (in ruste). H. (Harry) Vleeming, (voorzitter) St. Willebrorduslaan 8, 6931 ES Westervoort, Tel. 026-3118271.

Th.J. (Theo) van Alst (secretaris) Nic. Beetsstraat 29, 6901 LW Zevenaar, Tel 0316-524002, e-mail: t.alst@upcmail.nl

W.G. (Wim) ter Horst (penningmeester) Emmalaan 15, 7204 AT Zutphen, Tel. 0575-510207 e-mail: wg.terhorst@upcmail.nl

Bankrekening (IBAN): NL13ABNA0532560396 t.n.v. Ver. Oud Strijders Indië Bataljons Garde Regiment Prinses Irene te Breda.

Voor deze rubriek is in deze editie van de Vaandeldrager geen kopij aangeleverd.

Augustus 1944. Een vrachtwagen van de Brigadetrein (118. Logistiek) wordt in de kettingen aan boord van een landingsschip gehesen. Ook dit voertuig zal aan land komen in Courseulles-sur-Mer. De gevechtsgroepen maakten de hele oversteek in landingsschepen, dus niet aan boord van een Libertyschip en kwamen aan in de kunstmatige haven van Arromanches.

Augustus 1944. Een ambulance van de Staf rijdt op 8 augustus door het water, het strand van Courseulles-sur-Mer op.

Garderegiment

1946-1950

Reünie Commissie

4^e Bataljon

Organisatie: VVVGFP. Contactpersoon Nicole Hooft, Waterweegbree 28, 4823 NC Breda, Tel. 06-28265036. E-mail: NGJ.Hooft@mindef.nl

4e Bat. GRPI: Contactpersoon Th. J.(Theo) van Alst, Nic. Beetsstraat 29, 6901 LW Zevenaar, Tel. 0316-524002. E-mail: t.alst@upcmail.nl

TEKST: EEN ARTIKEL UIT EEN ARNHEMS DAGBLAD UIT 1948. BEWERKT DOOR WIM TER HORST

In Vaandeldrager 109 (maart 2014) is het laatste deel van het Dagboek van Jaap Gravesteijn gepubliceerd. Het dagboek is nu uit en u hebt daarin kunnen lezen, dat 4 Irene het niet gemakkelijk heeft gehad in die periode (en dat is nog zacht uitgedrukt). Maar nu volgt er een ander verhaal, dat in 1948 in een Arnhems dagblad is opgenomen en in die periode was het kennelijk vrij rustig in Oost Java waar zij gelegerd waren. Dit blijkt ook wel uit het deel "Prettige tijding" dat door het dagblad zelf is geschreven.

Prettige tijding

Het is altijd prettig wat te horen van onze jongens overzee en zeker plezierig is het als er berichten binnen komen van soldaten uit onze omgeving, te horen dat zij het goed maken en dat zij zich ook nog amuseren. Daarom is het ons een groot genoegen een artikel te kunnen plaatsen over het Garde Regiment

Prinses Irene, geschreven door drie Arnhemse chauffeurs (van 4 Irene... Wim ter Horst), waarvan we de namen noemen.

Het zijn korporaal J. Derksen, Neerlandstuinstraat 73, soldaat van Rij, Maria van Gelderstraat en soldaat L.Paardekoper, Amsterdamseweg 22.

Zij beschrijven een meerdaagse patrouilletocht door de Oosthoek van Java onder commando van kapitein J. van Elzen

Arnhemse chauffeur over een meerdaagse patrouille van het Prinses Irene-regiment.

Het is woensdag. 't Was 's morgens al vroeg druk. Om half zes reden er al auto's heen en weer om bagage, bedden en keukenmateriaal in te laden. Het is bijna acht uur en om acht uur precies is het vertrektijd voor de kolonne. Er zijn 3 drie - tonners, 2 jeeps en 4 motoren, de rest is gemotoriseerd licht gepantserd materiaal.

Foto Jaap Gravesteijn: de deelnemende carriers op een rij.

Bij de oprit van de brug staan een tiental vrachtauto's, die een luid lawaai laten horen uit hun claxons, als een groet. Wij gaan naar Probolinggo, Sitoebondo en Bondowoso en dan weer terug naar Probolinggo. Ongeveer 15 km na de start gaan wij met 2 drie - ton-

Foto Jaap Gravesteijn: Kapt. Van Elzen 2e van rechts.

ners uit de kolonne om de kwartieren in Probolingo in orde te maken.

We komen om elf uur, na eerst een lekkie band gehad te hebben, in Probolingo aan. We laden de bagage uit en dan gaan de kok en ik (korporaal Derksen ..red.) met de wagen zorgen voor eten. Om één uur staat het eten klaar voor de jongens. Om half twee komt de colonne binnen. De chauffeurs van de carriers zien zo zwart als negers.

Wij hebben onze eigen "Band" bij ons, die voor ontspanning zorgt en voorts eten we bruine bonensoep, stampot en pudding.

Foto B. Fiering: Band 4 Irene op weg naar een buitenpost.

De volgende morgen worden we om zes uur gewekt en om acht uur trekken we verder naar Sitoebondo. Wij gaan weer vooruit om de kwartieren in orde te maken. De andere drie - tonner moet met de colonne mee, want die heeft limonade, zodat als er rust is, de jongens hun dorst kunnen lessen. De bevolking roept "Tabé Toean", als wij langs komen en steekt daarbij de duim omhoog. Zij zien hier haast geen Hollandse militairen, want het merendeel van de troepen, die hier liggen zijn K.N.I.L. Plotseling krijgen wij een bocht en daar zitten tientallen apen op de weg en kijken net of ze willen zeggen: "Laten we maar blijven zitten, want het is toch familie van ons". Iets verder wordt er gestopt om een suikersteel af te snijden en omdat één van de jongens een aap gaat kopen. Ik vraag aan van Rij, of hij geen aap moet hebben. Hij schudt zijn hoofd en dat zegt mij alles. "Je vrouw heeft zeker genoeg aan één aap?" Hij geeft hierop een mompelend antwoord terug.

's Avonds in Sitoebondo heeft van Rij een radio weten te lenen om naar de voetbalmatch Holland - Engeland te kunnen luisteren. We zaten net als kippen om de radio, om maar niets te missen van deze uitzending. Bijna was er van het gebouw niets meer overgebleven, zo'n kabaal was het.

Om half twaalf lagen we allemaal op bed en de dag was weer teneinde. De volgende dag verliep idem. Zaterdagmorgen was er niet veel te doen; de carrierbemanningen poetsen hun materiaal op voor de

parade, die 's middags plaats had te Sitoebondo. Na het defilé voetbalden we tegen een Chinees elftal; de uitslag was 3-2 voor de Chinezen. 's Avonds speelt de "Band" alleen voor de planters, maar ze mogen het hebben, want veel is hier ook niet te doen. Er is hier weinig of geen ontspanning voor hen. Ik geloof dat er maar één bioscoop is en die draagt toevallig de naam "Irene".

Zondagmorgen vertrekken we naar Bondowoso om 8 uur, dit is ongeveer 40 km. De wagen van C. van Rij, waar we met zijn tweeën op rijden, is defect, kortsluiting in de dynamo. We laten ons nu slepen door de kraanwagen. In Bondowoso bellen we op om een andere dynamo te laten komen. De M.T.O. geeft ten antwoord, dat hij de dynamo wel even zal komen brengen, het is nota bene meer dan 200 km. Even brengen, ja, ja!! Maar de volgende dag was hij er toch.

In de avond een gezellige dansavond voor de burgerij, waarbij de Irene Band weer zorgt voor dansmuziek. Tegen 12 uur was deze te einde.

Foto B. Fiering: Band 4 Irene in bedrijf.

Dinsdagmorgen gaan de carriers weer op patrouille. Ongeveer 80 km moeten ze afleggen voor deze rit. 's Middags om 15.30 uur zijn ze weer terug.

Na een dansavond is het bijna half één als alles ligt te maffen, behalve de chauffeurs Tommy Tol uit Volendam en Toon Baltud uit Castricum, die nog steeds rijden, maar ja daar zijn we chauffeurs voor.

Woensdagmorgen zes uur stappen we weer uit bed, met steenkoude voeten. Bondowoso ligt tamelijk hoog en dat zijn we niet meer gewend, sinds wij in Modjokerto liggen. Om 8 uur gaan we dan weer op weg naar Probolingo. We gaan terug over de bergen bij Djember, de motor moet hard trekken, want we hebben er haast 4 ton op liggen en dat is geen peulenschilletje voor een drie - tonner. We naderen nu het hoogste punt en daar wordt dan ook even gestopt om een kijkje te nemen. Om elf uur zijn we weer in Probolingo, maar van Rij en ik moeten om 5 uur weer terug naar Bondowoso om een carrier, die 's morgens is blijven steken, op te halen.

Om half elf, de volgende dag, zijn we weer in Mod-

jokerto,(dat ligt circa 50 km ten zuidwesten van Soerabaja...Wim ter Horst). Toen de kolonne binnenkwam stond de Irene Band bij de brug om de jongens met muziek binnen te halen. En dit is dan ook weer het einde van een meerdaagse patrouille

tocht door de Oosthoek. Voor de mensen, die op de afgelegen ondernemingen in de Oosthoek werken, betekenen die avonden een goede en gezellige ontspanning

Augustus 1944. Kennismaking met het (onoverzichtelijke) terrein. Brigademannen te voet, vanaf de kust, op weg naar Nr 60 Transit Camp, een verzamelgebied.

Augustus 1944. Op weg naar het verzamelgebied. Een beeld van de sporen van de strijd, die zich hier in juni had afgespeeld.

Vijfde bataljon GRPI

Organisatie: VVVGFPI. Contactpersoon Nicole Hooft, Waterweegbree 28, 4823 NC Breda, Tel. 06-28265036. E-mail: NGJ.Hooft@mindef.nl

5e Bat. GRPI: W.G. (Wim) ter Horst, Emmalaan 15, 7204 AT te Zutphen. Tel. 0575-519207. E-mail: wg.terhorst@upcmail.nl

UIT HET DAGBOEK VAN F. MULDER, 5 GRPI - VERVOLG VAN VAANDELDRAGER 109 (REDACTIE: VANWEGE DE AUTHENTICITEIT ONVERKORT WEERGEGEVEN)

Talang: 12 juli – 25 juli

Foto D. Smits: Loeboek Selassih.

In deze vakantietijd is het geen kampeertocht, doch de zoveelste verhuizing naar een nieuwe post. We vertrekken met enige wagens naar beneden en de ondersteuning gaat naar Solok. We houden onderweg in Loeboek Selassih een middagrust en –lunch, waarna we met stoffige gezichten verder gaan.

De aflossing van de kabelbaan volgt ons later. Voor Solok installeren we ons in een nieuwe post, in een Menangkarbouwse kit. De kampong is onbetrouwbaar, dus het wordt weer uitkijken, willen we niet onder de voet gelopen worden. Maar we krijgen er wat voor terug: vers brood, vroege post, koude dranken met ijs en een keertje extra Padangbezoek, wat niet te versmaden is want dan ben je weer uit de rimboe weg. Het burgerbestuur, waaronder de resident, komt ons bivak de eerste avond bezoeken en ons vertellen hoe de situatie in dit gebied momenteel is. Ik denk dat de TNI spoedig wel zal weten dat de

“Zwarte Pantercompagnie” aanwezig is in deze voor ons weer aangename warme streek rondom het Padangse.

Foto H. Harmsen: Menangkabouws huis.

Ons huis staat op echt inlandse terpen in een toch bergachtige natuur, en de tropenzon schroeit nu al op het plaatzinken dak van ons huis. Het is vandaag Passardag en het krioelt van de inlanders. Het over de radio hoorbaar strijdkrachtenprogramma brengt ons het thuisfront vandaag zeer nabij.

Foto H. Harmsen: Vrouwen op weg naar de Passar.

De foeragewagen komt binnen met post en verder met echt Hollands rookvlees, Edammer kaas en de jam uit de Betuwe doet ons watertanden, want dat soort lekkernijen hadden we op de andere buitenposten lang niet meer gehad. Daar was het vaak behelpen. Na enkele dagen beginnen we aan de opbouw van een kantine, die de volgende week moet worden geopend. De één behangt, de ander verft of timmert en zo kan men met vereende krachten snel iets tot stand brengen.

Een eerste patrouille gaat er 14 juli op uit, waarbij onze jongens down terug komen. De meegegane ploeg van de inlichtingendienst schoot als gekken op alles wat ze tegenkwamen, zoals honden, karbouwen, en zelfs eenvoudige inlanders Dit is geen Recht

en Orde brengen, doch onrecht en wanorde. Hier zullen we spoedig iets aan moeten doen. De ondersteuningscompagnie zuivert dan ook medio juli dit gebied rond Solok en die nacht gaan we erop uit met tien man om de echte orde te herstellen. Twee dagen later volgt weer een patrouille van 45 km, waar we doodop van terugkeren. Weinig vuur gehad, maar alles in deze buurt blijft onbetrouwbaar.

Foto G. Dröge: Patrouille voor de Missikit.

Terwijl de regen op zondag op het zinken dak van onze woningen klettert, klinkt orgelmuziek van een kerkdienst die de dominee leidt. Een kantinewagen met filmjeep komt ons voor een tweede keer bezoeken, vertoont het laatste wereldnieuws en de spanning rondom de tweede politionele actie. Als militairen uit Nederland op het doek komen, roept er iemand vanachter uit de zaal: “Wanneer komen jullie ons aflossen?” Een luid gelach volgt. Na een uitgevoerde hinderlaag zien we de volgende dag aanplakbiljetten op de passar hangen met daarop de vermelding: “Dood aan de Luit en de korporaal”. We gaan over tot het houden van razzia’s. Angstige schietpartijen drijft de gehele bevolking naar de passar, waar eenieder wordt onderzocht, waarna dertien verdachten knijp gezet worden. Na een ernstige

toespraak hopen we dat de rust weerkeert.

Op 21 juli wordt de opgebouwde kantine “Zwerversrust” onder het spelen op een gezellige trekharmonica door de bataljonscommandant geopend. Lekkerrijen glinsteren in flessen en trommels op de balie, geurige koffie doet ons goed en de pelotons bevechten zich onderling in een volleybalspel. 's Avonds wordt het burgerbestuur uitgenodigd. De glazen klinken, taarten worden op zijn Amerikaans verloot en het spel hersengymnastiek wordt door de kantinebouwer geleid met officiële bel en stopwatch. Het eerste en tweede peloton bevechten elkaar met het 1e peloton als winnaar, waarna de “zwervers” (want dat zijn wij inmiddels na zoveel verhuizingen en posten bezet te hebben) van West-Sumatra eindelijk genieten van een welverdiende nachtrust op het tampatje onder de klamboe.

Op 23 juli, als de klok 's middags 12.00 uur slaat en het eten binnenrolt, hoor ik mijn naam noemen. Het zal wel weer een patrouillebeurt zijn en zo is dat. Na een stuk rijden over de weg en na veel moddertrappen door sawahs en over wankelende dijkes, bereiken we verlaten kampongs en een hoge bergrand, waar de bergen beginnen. Over een primitief gemaakte brug en over een lange, diepe kali, waar je elkaar (met het geweer boven je hoofd) moet vasthouden, wil je niet met de stroom meegetrokken worden, zien we dat de eerste schuchtere mensen al weglopen. Het is uitkijken; er is hier iets loos. Scheldwoorden op zijn Maleis klinken fel uit de beboste heuvels en direct daarop wordt daar door ons een geweergranaat op af geschoten, waarna het “Merdeka-geschreeuw” geluwd is. Overal zitten blijkbaar uitkijkposten. Aan het helse geschreeuw valt op te maken dat de peloppers geen wapens hebben, doch alleen de bevolking willen terroriseren. Als je aan vrouwen met hun kinderen vraagt, waar hun man of vader is, weten ze het niet: “Tida tau”.

Op 24 juli, als de poehassatijd (redactie: maleis: Mohammedaanse vastentijd) afloopt, rent om 10.00 uur 's morgens één man van de algemene politie uit Solok ons kamp binnen en schreeuwt: “Waar is de commandant...! Er zitten overal TNI-bendes onderweg...!”, roept hij. “Eén van ons is gewond, overal bommen onderweg en we zijn in een paar hinderlagen gelopen”. Patrouilles worden geformeerd en rukken uit. Solok wordt opgeroepen; een carrierpatriouille ruimt de hindernissen op. Die middag gaan er drie patrouilles uit.

Foto H. Harmsen: Tactiek der verschroeide aarde door TNI.

Een troosteloze aanblik onderweg geeft afgebrande huizen te zien en daar, waar we denken dat de TNI zich genesteld heeft, worden geweergrenaten afgeschoten. Wanneer een granaat op een rieten dak valt, staat spoedig een halve kampong in lichterlaaie. De politie was blij toen we ze onderweg weer tegenkwamen; een luid gejuich ging op als dank voor de goede samenwerking. Na terugkomst van de patrouilles, welke actie ons tien gevangenen opleverde, hoor ik dat ik naar Bandoeng moet voor een officierstest, mijn volgende verhuizing! Ik weet dat ik het peloton voor een paar weken ga verlaten, doch ik kom terug en wil u toch mijn belevenissen op Java laten meebelevan, vandaar dat mijn verhaal verder gaat.

Augustus 1944. Bivakkeren in het Normandische landschap, in de omgeving van Cresserons.

Augustus 1944. Brigademannen van een gevechtsgroep in een Normandisch landhuis, omgeving Cresserons.

S-ireentje 75

Organisatie: VVVGFP. Contactpersoon Nicole Hooft, Waterweegbree 28, 4823 NC Breda, Tel. 06-28265036.

E-mail: NGJ.Hooft@mindef.nl

6e Bat. GRPI: H. (Harry) Vleeming, St. Willebrorduslaan 8, 6931 ES Westervoort. Tel. 026-3118271

ALWEER EEN LEEGTE !

Tekst: Harry Vleeming

Helaas moeten we weer melding maken van het overlijden van een Sobat. Het betreft de jolige en geestige reünist Willem Zandvliet van het 6e Bataljon Garderegiment Prinses Irene, die 15 maart 2014 op 85-jarige leeftijd te Leimuiden is overleden.

Willem was een trouw bezoeker van de jaarlijkse reünie, die in Oirschot werd gehouden. Er moest heel wat gebeuren, wilde hij een keer overslaan. Zijn dochter en tevens ook de autobestuurster, vergezelde hem immer naar de legerplaats. Zijn warmte, gulle lach en grapjes bracht altijd een gezellige sfeer als Willem het KEK-gebouw binnenkwam.

Op zijn dankbetuigingskaartje kwam de navolgende dankbare herinnering voor, te weten:

In Leimuiden in 'n arbeidersgezin geboren
Bij de nonnen wat leren, wilde hij niet van horen
Allerlei baantjes, dat was zijn lot
Hele lange dagen maken, hij werkte zich rot
Van bakker, slager tot melken toe
Rollen naar bed, hij was ontzettend moe.

Naar Indonesië, dienen voor het vaderland
Toen gauw vragen aan Annie om haar hand
Trouwen, kinderen, werken voor geld
Of het zwaar of druk was werd niet geteld
Klusjes, tuinen, hij deed het met plezier
Met de kinderen wandelen en fietsen was het
weinig vertier

Door het harde werken was het lichaam op
Hij ging naar de dokter die zei: "Willem stop!"
Ga je vermaken in en om het huis
Nog langer werken is voor jou echt niet pluis
Dus Wim richtte zich op koken van de Hollandse pot
Geen flauwe kul erbij, daarop was hij niet verzot
Pannenkoeken, krentenbrood en cake op verzoek
Socialiseren dat was zijn zoete koek

Praatjes maken, grapjes vertellen, tuinen voor 't gezin
Eigen kinderen, aangetrouwden, kleinkinderen,
daar zette hij zich voor in
Nu is onze allerliefste grote vriend gevelde
Iedereen was hem net zo lief, zo heeft hij ons verteld
'n Groots man, een grappenmaker met een hart van
goud.
Is helaas nu heengegaan pas 85 jaar oud

Blijf over hem praten zo als hij heeft gedaan
Dan zal deze bijzondere man altijd blijven bestaan.

Zevende bataljon GRPI, bataljon Berdjalan

Organisatie: VVVGFP. Contactpersoon Nicole Hooft, Waterweegbree 28, 4823 NC Breda, Tel. 06-28265036. E-mail: NGJ.Hooft@mindef.nl

7e Bat. GRPI: W.G. (Wim) ter Horst, Emmalaan 15, 7204 AT, Zutphen. Tel. 0575-519207, T. (Teus) Meijer; sociaal contactpersoon voor de regio Zuid West Nederland en J.P.J.M. (Sjaak) Besteman, sociaal contactpersoon voor de regio Noord West Nederland.

GESCHIEDSCHRIJVING VAN 7 IRENE, AANGELEVERD DOOR LEDEN VAN HET BATALJON, SAMENGEVOEGD DOOR WIJLEN MR. C.W. LABREE (BIJ LEVEN BURGEMEESTER VAN BARNEVELD). DESTIJD LUITENANT BIJ 7 GRPI - VERVOLG VAN VAANDELDRAGER 107.

Tekst bewerkt door Wim ter Horst

SORONG.

In Sorong was de rest van de derde compagnie, onder commando van de Reserve-Kapitein H. J. Scherpenzeel op 16 december 1949 aan wal gebracht, te weten: het eerste en het derde peloton en nog een ondersteuningsgroep. Sorong was ook in die tijd al een niet zo'n kleine plaats; de Nederlands Nieuw-Guinea Petroleum Maatschappij (NNGPM) had zich er flink aan de vaste wal genesteld, met hele reeksen huizen voor de kolonie Nederlanders, maar ook voor een groot aantal Indonesiërs. Het was ook de NNGPM, die over de beste en modernste voorzieningen beschikte: ziekenhuisje, sociëteit, scholen en over een uitstekende logistiek. De aanvoer van levensmiddelen was voor de mensen van de Maatschappij vaak beter en rijkelijker, dan voor de rest van de gemeenschap.

Foto P. Buijze: Olieopslagplaats van de NNGPM.

Het Plaatselijk Bestuur zetelde op het voor de kust van Sorong gelegen eilandje Doom. Vooralsnog werden de beide pelotons op dit eiland ondergebracht

in een oude, houten KNIL-kazerne: barakken op palen, afgedekt met atap (redactie: dakbedekking van o.a. gedroogde palmladeren). Bijbehorende toiletten stonden aan het strand, boven het water. Een LCVP (redactie: Landing Craft Vehicle, Personnel: een klein, doorgaans versterkt multiplex, landingsvaartuig met neerlaatbare boegklep voor ca. 36 personen, of een voertuig) onderhield de verbinding tussen Doom en de vaste wal; al spoedig waren het de mannen van 7GRPI, die de crew vormden van deze veerpont.

Foto P. Buijze: Het oude KL kampement in Sorong.

Ergens op de vaste wal heeft de compagnie kort na haar aankomst een nieuw onderkomen helpen bouwen voor zichzelf, onder de deskundige leiding van een genie-groep van het KNIL. In de nieuwe kazerne kwam eerst het derde peloton terecht, later ook het eerste. In de havenstad Sorong waren vervolgens vanzelfsprekend vooral wachtdiensten te vervullen. Voor dat doel werden de GRPI-ers netjes vermomd als MP-ers, en dan vervulden zij een baantje, dat zij eigenlijk wel aardig vonden - het baantje van doua-

nier - op het moment, dat schepen met passagiers binnenstoomden, of wanneer een schip met gekoelde lading vanuit Nederland voor de kade verscheen. Dan kwam het nl. ook op lossen aan, want voor een Papoea was het temperatuurverschil tussen binnen in de koelcel en daarbuiten gewoon onoverkomelijk. En dan hield die douanier aan dat havenwerk allicht een gekoelde kleinigheid over...

Intussen bleek de aanwezigheid van de compagnie een uitkomst, als het erom ging, ook andere schepen van hun vracht te verlossen, hoewel dat voor de compagnie zelf beslist geen pretje was, bijvoorbeeld als zij tientallen drums vliegtuigbenzine uit te laden had. Of zakken meel, al dan niet in een tropische regenbui. Of eindeloze hoeveelheden zakken cement, dat op den duur iedereen met een dikke laag grijze poeier onderstoof. Of koeien; dat is ook een keer voorgekomen, met trouwens als gevolg dat er de volgende dag uitgebreid jacht op moest worden gemaakt.

Bij al dat havenwerk werden logischerwijze door de GRPI-ers ook de plaatselijke hijskranen bediend. Zo

Foto P. Buijze: Ja-knikker.

viel er wel het één en ander in de plomp - maar het Sorongse gezelschap havenwerkers van 7GRPI heeft al met al in de maanden van zijn verblijf op Nieuw-Guinea een ereprijs verdiend wegens zijn hulp bij de opbouw van dat land. Militairen hoeven niet altijd alleen maar te schieten om nuttig te zijn!

Intussen ging ook het wachtlopen gewoon door en dan de zware patrouilles door het achterland - dagenlang klauteren in de jungle over omgevallen woudreuzen, glibberend over grote rolstenen in de kali's; het hoorde er allemaal bij!

(Aanvulling Wim ter Horst)

Onderstaande foto van de Jaknikker te Klamono, dat gelegen is op 30 km afstand van Sorong, werd gemaakt tijdens een 3 weken durende patrouille, die te voet door de jungle werd gelopen. Na aankomst in Klamono werden de jongens echter door de mensen van de NNGPM uitstekend opgevangen en ze mochten met de boot terug naar Sorong.

Foto P. Buijze: de boot in Klamono.

Augustus 1944. Op 23 augustus bezocht Prins Bernhard, de Nederlandse Strijdkrachten, de Brigade, op dat moment in een bivak in een boomgaard bij La Vallee Tantot (zuidwesten van Pont-l'Évêque).

Augustus 1944. Een bekende foto van een (katholieke) kerkdienst te velde, ergens in Normandïe. Voorganger is Aalmoezenier Pater Leo Laureijssen.

Genootschap Vrienden van de Fuseliers

LEDEN VAN HET GENOOTSCHAP VRIENDEN VAN DE FUSELIERS BRENGEN BEZOEK AAN LA TRAPPE BROUWERIJ

Tekst: Nelleke Swinkels-van de Vorst, secretaris Genootschap

Op zaterdag 5 april kwamen een aantal leden van het Genootschap Vrienden van de Fuseliers samen bij het klooster en de brouwerij van La Trappe in Berkel Enschtot.

La Trappe bier, sinds 1884 met liefde gebrouwen op het terrein van Trappistenabdij Onze Lieve Vrouw van Koningshoeven in Berkel-Enschtot. Het voorjaarszonnetje scheen uitbundig en na het kopje koffie in de zon startte de rondleiding door de brouwerij en een deel van het kloostercomplex.

In drie kwartier werden alle facetten van het productieproces belicht en liepen we langs alle karakteristieke gebouwen op het abdijterrein. We kregen

een korte film te zien waarbij we in ongeveer een kwartier alles hoorden over het kloosterleven en de historie van de brouwerij. Als afsluiting moest er natuurlijk een van de heerlijke Trappistenbieren geproefd worden. Voorzitter van het Genootschap, oud-Hoofdkrijgsmachtaalmoezenier Kolonel b.d. Drs. Jan van Lieverloo merkte fijntjes op dat spiritualiteit en spiritualiën erg dicht bij elkaar liggen en kunnen zorgen voor een mooie middag in het gezelschap van de Genootschapvrienden.

Wim Merck, ridder in de orde van Oranje Nassau

Op 25 april tijdens de lintjesregen kreeg ons Genootschapslid Wim Merck, door de burgemeester van Best, de versierselen opgespeld behorende bij Ridder in de orde van Oranje Nassau. Bestuur en leden van het Genootschap willen Wim van harte feliciteren met zijn onderscheiding.

Bataljonsflitsen

14 maart: Relatiedag voor de Compagnie in de West 15

De B Compagnie 17 Pantserinfanteriebataljon Garderegiment Fuseliers Prinses Irene is de tweede compagnie van 13 Gemechaniseerde Brigade die dit jaar voor vier maanden naar de West gaat. Om de

familie te informeren over de taakstelling was er een speciale relatiedag georganiseerd. Ongeveer 300 familieleden en vrienden waren naar Oirschot gekomen. Voor deze rotatie is er een peloton van 41 Pantsergeniebataljon (2e peloton 411 Pantsergeniecompagnie) opgenomen bij de Fuseliers. Om de genisten officieel in de compagnie op te nemen moesten die nog wel het Invasiekoord uitgereikt krijgen. Traditiegetrouw moest dit koord natuurlijk ook nat gemaakt worden. Dit gebeurde in een van de vijvers van de Legerplaats Oirschot.

31 maart: Vertrek Compagnie in de West 15

In de vroege ochtend verzamelden familie en vrienden op het vliegveld Welschap te Eindhoven om afscheid te nemen van hun relatie. Op 31 maart vertrok de hoofdmacht van de B Compagnie en een peloton van 41 Pantsergeniebataljon naar Curaçao voor de missie "Compagnie in de West (CidW) 15". De compagnie gaat op Curaçao onder bevel van de Koninklijke Marine ondersteuning leveren aan de territoriale verdediging, de bevordering van de regionale veiligheid en stabiliteit en het leveren van ondersteuning aan de civiele autoriteiten en bijdragen aan ceremoniële taken. Daarnaast is er natuurlijk een zwaar oefenprogramma opgezet. Aangezien klimaat en het landschap op Curaçao totaal afwijken van die in Nederland, is het in deze vier maanden dan ook mogelijk om ervaring op te doen in een totaal andere omgeving.

1 april: Welkom terug Compagnie in de West 14

De mannen van de A Compagnie zijn op 1 april teruggekeerd uit Curaçao en staan weer met beide voeten op Nederlandse bodem. Met een groots ontvangst, een grote glimlach en hier en daar een traan werden de militairen in de armen geslagen door het thuisfront.

3 april: Binnenkomst PFO 5

De laatste loodjes zitten er op voor de 9 overgebleven mannen van lichting 5 van de PFO (Pantserinfanterie Functie Opleiding). Een lichting anders dan voorgaande opleidingen, omdat de PFO en de WSO (Wapensysteem Opleiding) nu met elkaar zijn geïntegreerd. Dit betekent dat deze lichting in een kortere tijd uitgebreider is opgeleid, waarbij er dan ook op sommige momenten een extra beroep op de soldaten werd gedaan. In bijzijn van familie, kennissen en collega's marcheerden vanochtend de nieuwe Fuseliers met trots de kazerne binnen. De Fuseliers die het gehaald hebben zijn na de barettenceremonie en daarmee het afsluiten van hun opleiding, klaar om opgenomen te worden en aan de slag te gaan bij een van de gevechtscompagnieën... waar zij zullen merken dat ze nooit klaar zijn met leren...!

22/23 april: Landmachtdagen op locatie

De Landmacht heeft zijn 200-jarig bestaan gevierd. Op verschillende scholengemeenschappen en bij plaatselijke musea konden de kinderen gisteren praten met militairen en oud strijders. Onder leiding van de Charlie en Delta Compagnie van 17 Painbat GFPI werden op acht plaatsen in Zeeland activiteiten georganiseerd. Voertuigen, wapens, uniformen en uitrusting werden tentoongesteld. Dit gebeurde in Breskens, Goes, Middelburg, Oostburg, Terneuzen, Vlissingen, Westkapelle, Yerseke en Zierikzee. De landmacht bezocht het Nederlandse publiek op 200 locaties, om te laten zien en ervaren wat militairen van de landmacht kunnen en doen.

24 april: Uitreiking Landmachtmedailles

Overste Boom reikte op 24 april Landmachtmedailles uit aan Sergeant der Eerste Klasse Pijs, Sergeant Kowalewski en Korporaal der Eerste Klasse van Keeken.

Achtergrondinformatie: Op 1 september 2002 is de Landmachtmedaille ingesteld. Dit is een onderscheiding en blijk van waardering voor langdurige operationele dienst. Al het actieve militair personeel dat gedurende een langere tijd heeft gediend bij een parate operationele eenheid of staf, waaronder ook een zekere tijd in het buitenland, komt “onder bepaalde voorwaarden” in aanmerking voor de Landmacht medaille.

Bataljonsnieuws

EINDOEFENING COMPAGNIE IN DE WEST 15 B COMPAGNIE

Door Tweede-luitenant der Fuseliers E. den Hoedt, PC 1e Peloton B Compagnie CidW15.

Sinds de opheffing van de 31 Infanteriecompagnie van het Korps Mariniers, toentertijd gelegd op Curaçao, heeft de landmacht de taken van die eenheid overgenomen. Hierbij is geen sprake van een missie, maar van een tijdelijke tewerkstelling van vier maanden. De zogeheten CLAS-compagnie valt hierbij onder het operationeel commando van de Commandant Zeemacht Caribisch gebied (CZMCARIB). De B Compagnie draait de rotatie Compagnie

Leerpunten van vorige rotaties zijn o.a. eventuele problemen die ontstaan tijdens de vrije tijdsbesteding in de West. Om dit te ondervangen is er een teambuilding gehouden, waaraan de gehele CidW heeft deelgenomen. Hieruit zijn een aantal kernwaarden naar voren gekomen, waarin is afgesproken hoe een ieder zich dient te gedragen tijdens de plaatsing in de West. De compagnie is daarmee nog niet voldoende voorbereid om te kunnen voldoen aan de taakstelling. Om te kunnen voldoen aan het leveren van harde bijstand is een peloton van veertig militairen getraind in het beteugelen van woelingen, beter bekend als ‘crowd control’. Verder is er een eigen eindoefening in elkaar gezet, waarbij het creëren van de juiste mindset en een goed beeld van mogelijke vormen van inzet voorop stond. De behandelde leerdoelen worden in dit artikel toegelicht.

Hurricane exercise (Hurex)

In het Caribische gebied is er vanaf begin juni tot begin december kans op orkanen en tropische stormen. De laatste grote dreiging van een orkaan was in 2008. Het is dan ook een aspect dat een duidelijke rol speelt bij de eilandbewoners. Een mogelijke inzet voor de CLAS-compagnie is het verkennen en bemannen van een shelter, zodat tijdens een orkaan iedereen de kans op een veilige plaats kan worden geboden. Hierbij dient de omgeving op de hoogte te worden gesteld van de locatie en openingstijden van de shelter, moet orde en rust worden gehandhaafd tijdens het passeren van de orkaan en dient een “damage assessment” te worden gemaakt na het passe-

in de West 15 (CidW15) met daarbij een peloton van 411 Pantsergeniecompagnie onder bevel gesteld en volgt daarmee onze eigen A Compagnie op. De taken CidW bestaan uit: territoriale verdediging, verlening van zowel harde als zachte bijstand en het ondersteunen van de opleiding en training van de Antilliaanse militie.

ren van de orkaan, zodat hulp naar de juiste plaatsen kan worden gestuurd. Hierbij werd goed duidelijk dat het directe contact met de bevolking en de lokale autoriteiten een weinig beoefend aspect is binnen de infanterie. Überhaupt het rondlopen zonder wapen tijdens inzet was voor sommige infanteristen een vreemde gewaarwording.

Mass-casualty incident (Mascal)

Wanneer er sprake is geweest van een (natuur)ramp is er vaak direct externe hulp benodigd, aangezien lokale autoriteiten niet altijd voldoende capaciteiten hebben om op een ramp te reageren. Het gaat

daarbij in eerste instantie vaak om het direct redden van levens, ofwel gewondenhulp. Wanneer het aantal hulpverleners minder is dan de benodigde hulp dan is er sprake van een zgn. Mascal. Ook hierin is de B Compagnie getraind. Nadat er een orkaan was gepasseerd, bleek er een gebouw te zijn ingestort en daarbij was sprake van een explosie. Bekend was dat er in het gebouw meerdere personen aanwezig waren. Het creëren van orde in de ontstane chaos is dan de eerste prioriteit. Zodra er een duidelijke taakverdeling is gemaakt, kan gaan worden gezocht naar de slachtoffers die overal verspreid liggen. Daarna is het prioriteiten stellen tussen de gewonden. Hierbij kwam als vereiste naar voren dat iedereen minimaal het ZHKH-niveau dient te beheersen en dat een afwachtende houding direct mensenlevens kost.

Ondersteunen lokale autoriteiten

In het volgende scenario zat er een grote criminele baas gevangen, maar bestond er de dreiging dat ben- des van buitenaf, betrokkene om het leven wilden helpen. Deze crimineel had namelijk een groot aantal mensen opgelicht. De lokale politie was drie man sterk, waardoor er een verzoek was gedaan aan de CLAS-compagnie. De opdracht bestond uit het in- richten van een beveiliging rondom de gevangenis met daarbij een aantal checkpoints, waardoor be- zoekers de gevangenis konden benaderen. Hierbij kan je te maken krijgen met mensen die gewoon aan- gifte komen doen, of die gewoon nieuwsgierig zijn, maar ook met relschoppers of personen met een bewust verkeerde intentie. Een duidelijke gewelds-

instructie is hierbij funest. Het is namelijk lastig om laag in het geweldspectrum op te treden, wanneer de tegenpartij hier niet toe beperkt is. Het is dan een geruststelling om te weten welke bevoegdheden je als eenheid hebt. Ieder individu dient hiervan op de hoogte te zijn.

Beteugelen van Woelingen (BvW)

Ook was er een dag ingepland voor het BvW- peloton. Op deze dag werd dit peloton opnieuw getraind en was er sprake van een verdieping van hetgeen was aangeleerd in de cursus. Voor een infanterie-eenheid is het een nieuwe specifieke manier van optreden, waarbij vooral gede-escaleerd dient te worden. Aan het eind van de dag werd een demo gegeven aan iedereen binnen de eenheid die niet BvW was opgeleid. Hierdoor heeft nu iedereen binnen de compagnie beeld bij het BvW- optreden.

Niveau IV scenario

Een raffinaderij is bezet door demonstranten, die zich inzetten voor de sluiting van de raffinaderij. De Gouverneur heeft een verzoek gedaan aan CZMCA- RIB om deze raffinaderij te ontruimen, aangezien de lokale autoriteiten druk waren met nevenopdrach- ten. De CLAS-cie zet twee pelotons in, om een cor- don om de raffinaderij in te richten. Het BvW-pelo- ton krijgt de opdracht de raffinaderij te ontruimen op een zo vreedzaam mogelijke wijze. De laatste

demonstrant was net afgevoerd toen bleek dat een politicus werd belaagd in haar huis door demonstranten. De helft van de eenheid is vervolgens in de richting van het huis vertrokken, terwijl de andere helft het cordon om de raffinaderij in stand hield. Terwijl de politicus werd ontzet, liepen de spanningen bij het cordon rond de raffinaderij steeds meer op. Terug aangekomen bij de raffinaderij is het complete BvW-peloton ingezet om weer een rustige situatie te creëren. Nadat de rust was teruggekeerd, werd de oefening beëindigd. Een scenario waarin de discipline van een eenheid belangrijk bleek. In een cordon kan het namelijk rustig dan wel 'saai' zijn voor het individu, maar dient wel goed gehandeld te worden. Daarbij komt ook de discipline in de terughoudendheid bij het BvW-peloton, om de situatie zo vreedzaam mogelijk op te lossen. Een geslaagd scenario waarbij de compagnie voor het eerst in de CidW-samenstelling geïntegreerd heeft opgetreden. Het was een geslaagde oefenweek, waarbij veel is

gesproken over het omgaan met de geweldsinstructie, de verschillende tenues en het wel of niet dragen van een wapen. Na deze week kon er worden gesproken van een plaatsingsgerichte voorbereiding. Iedereen binnen de compagnie gaat met de juiste mindset richting Curaçao en de onderwerpen die nog meer getraind dienen te worden zijn onderkend. Een kritische noot bij de voorbereiding is dat een compagnie voor een groot gedeelte op zichzelf is aangewezen. De landmacht is aanbeland bij de 15de rotatie CidW, maar er is nog geen concreet opleidings- en trainingsprogramma weggezet. In de voorbereiding kan er wel goed gebruik worden gemaakt van de ervaring en kennis van de voorganger, aangezien er o.a. een verkenning van een week wordt gefaciliteerd. In dit geval zijn onze voorgangers onze directe collega's geweest. A Compagnie bedankt. Het wordt mogelijk wel tijd om de kennis en ervaring eens landmachtbreed vast te leggen.

"WEST-PLAATSING" A COMPAGNIE

Op 1 april is de A Compagnie na een periode van 4 maanden in Curaçao geplaatst te zijn geweest, weer geland op de vliegbasis Eindhoven. Hoewel het geen uitzending betrof, was de ontvangst overweldigend en konden onze Fuseliers genieten van een welverdiend verlof. De voorgaande periode was

*Door: Kapitein der Fuseliers Arjan Luijten,
Commandant A Compagnie 17 Painfbat GFPI*

de meesten niet in de koude (?) kleren gaan zitten. Als er één gezegde wel van toepassing is op deze periode "West-plaatsing", dan is het wel: "hard werken is hard ontspannen"!

Zoals de meesten van u waarschijnlijk wel weten is

Trainen in waterrijk gebied.

de tijdelijke tewerkstelling van de landmachtcompagnie op Curacao een uitvloeisel van bezuinigingsmaatregelen. Een van de maatregelen die genomen werd was het opheffen van de 31 Infanteriecompagnie Korps Mariniers, welke op Curacao gestationeerd was. Deze landcapaciteit zou voortaan opgevuld gaan worden door een plaatsing van 4 maanden van een landmachtcompagnie.

De taakstelling die de A Compagnie binnen de organisatie van de Commandant der Zeemacht in het Caribisch gebied (CZMCARIB) moest vervullen waren: territoriale verdediging, verlenen van harde bijstand, verlenen van zachte bijstand en het ondersteunen van Opleiding en Training van de Curaçaose Militie (CURMIL). Deze taken zijn in de 4 maanden ook allemaal uitgevoerd.

De eerste 2 weken stonden in het teken van kennismaken en acclimatiseren waarbij we d.m.v. een fysiek programma gewend werden gemaakt aan het werken onder tropische omstandigheden en m.b.v. presentaties en lessen de lokale cultuur en natuur beter leerden kennen. Hierna begon voor de A Compagnie de periode van zeventien weken in de Cariben waarin zij een programma vol oefeningen, trainingen en ondersteuning zouden gaan uitvoeren.

De territoriale verdedigingstaak werd mede bereikt door een duidelijke presentie van opleidings- en trainingactiviteiten ter plaatse, hetgeen drempelverhogend moet werken voor eventuele bedreigingen van de territoriale integriteit van de Nederlandse Antillen. Met een totaal van 41 oefendagen op Curaçao, Bonaire en Aruba, evenals met de vele schietdagen, Fysieke Trainings-momenten en andere activiteiten, hebben we als Fuseliers duidelijk onze aanwezigheid doen blijken. Net voor het eindappèl op oudejaarsdag werd de compagnie ook ingezet in het kader van harde bijstand. De regering van Curaçao had een verzoek tot harde militaire bijstand gedaan, omdat men informatie had dat de kroongetuige in de moordzaak op politicus Helmin Wiels, in de gevangenis geliquideerd zou gaan worden. Dat betekende dat hij overgebracht moest worden naar een andere gevangenis, die daar niet helemaal op berekend was. Onze Fuseliers hebben toen in samenwerking met de lokale veiligheidsdiensten versperringen opgeworpen en een perimeter gevormd. Daarna werd er nog een ander beroep op ons gedaan, want er moest ook een secundaire locatie ingericht en beveiligd worden. In tegenstelling tot de vorige locatie zouden hier geen lokale veiligheidsinstanties in meewerken en moesten we de locatie zelf blijven bemannen. Dit heeft uiteindelijk een aantal dagen geduurd, waarna er na afloop door de Fuseliers nog een verlaat Nieuwjaarsbiertje gedronken kon worden.

Als men denkt dat men in de West van steunverleningen gevrijwaard wordt, dan heeft men het mis. In het kader van zachte bijstand heeft de Compagnie diverse activiteiten gesteund, variërend van liefdadigheidsacties en sportevenementen, tot recepties van de generaal. Tevens is er natuurlijk ook tijd vrijgemaakt om de Regimentsjaardag te vieren. Dit werd uiteraard opgestart met een appèl en dodenherdenking, waarbij in de toespraak gerefereerd werd naar de historische banden van het regiment met het Korps Mariniers en de Koninklijke Marechaussee. De aanwezigheid van CZMCARIB (Brigadegeneraal der Mariniers Swijgman) en verschillende aanwezigen uit de staf, van de Marechaussee en van oud-Fuseliers werd erg op prijs gesteld! Na het appèl (met trommelaar en trompetter van het Korps Mariniers) werd er natuurlijk gezamenlijk een Engels ontbijt genoten en een sportactiviteit uitgevoerd.

Regimentsjaardag.

Tijdens onze oefening in Aruba en de afsluitende eind-oefening is er een peloton van de CURMIL als vierde peloton toegevoegd aan onze Tijgercompagnie. Dit werd gedaan om een luitenant van de CURMIL in opleiding, gelegenheid te geven om zich te bekwamen in commandovoering en optreden in teamverband. Al snel werd er geïntegreerd opgetreden en maakten zij deel uit van onze eenheid. Zowel voor de mensen van de CURMIL als voor onze eigen Tijgers was het leuk om eens een kijkje in elkaars keuken te kunnen nemen. Dit was niet onze enige ondersteuning op O&T gebied. Verschillende keren heeft ons Beteugelen van Woelingen-peloton lessen gegeven of gezamenlijk getraind met CURMIL of andere lokale instanties.

Terugkijkend denk ik dat we een prima tijd hebben gehad in de Cariben. Er zijn veel leermomenten op alle niveaus geweest en er is natuurlijk ook veel genoten van de (schaarse) vrije tijd. Onze Tijgers hebben zich van hun beste kant laten zien en professioneel opgetreden. Op het moment van schrijven dient zich echter al weer een nieuwe uitdaging aan, nl. Mali. Ook daar zullen we weer laten zien dat de Tijgercompagnie overal inzetbaar is.

Door Tweede-luitenant der Fuseliers J.G.J. Wolfs

Voor het eerst sinds de A Compagnie terug is uit Curaçao, laat ze weer van zich horen. Dit keer door middel van de oefening “Basic Tiger” op de oude vertrouwde Oirschotse Heide. Een lichtelijk uitgedunde compagnie ging het gevecht aan op alle niveaus, om zo de basis-infanterievaardigheden weer eens stevig onder handen te nemen.

Vlak voor de oefening kreeg de compagnie de opdracht om een Force Protection-peloton te leveren voor de missie in Mali. Een fantastische kans voor de Fuseliers die net terug waren uit de West om zich

opnieuw te bewijzen op het strijdtoneel. Het normale jaarprogramma loopt echter wel gewoon door, waardoor de flexibiliteit van de Tijgers danig op de proef wordt gesteld.

Uiteraard liet de compagnie zich niet kennen en zo gingen de twee pelotons die in Nederland achterblijven, op maandag 12 mei volop gemotiveerd het bos in. Na een korte verplaatsing werden er opstellingen betrokken en uiteindelijk compleet ingericht. Deze golden als uitvalsbasis voor de rest van het programma. Nadat de bataljonsadjutant, Adjutant van Sambeek, zijn goedkeuring had gegeven en het moreel van de troepen had gepeild, konden de acties van start gaan.

Terwijl de groepen hun opstelling aan het verbeteren waren, werd door Kapitein Luijten de commandovoering opgestart naar de pelotonscommandanten voor een nachtelijk opmars richting een versterkte vijandelijk positie. Voor de Fuseliers, die al veel pelotonsacties hebben gedaan in de West, was dit een koud kunstje; echter het terrein, maar ook zeker het weer in Oirschot, bieden altijd de nodige uitdagingen. De dinsdag werd ingevuld met een niveau 1-carrousel die door de groepscommandanten in elkaar

was gezet. Onderwerpen zoals kaartlezen, ZHKH/CLS, Multitel en de verschillende wapensystemen zijn aan bod gekomen om het geheugen van de oudere Fuseliers en de kennis van de nieuwe Fuseliers op te krikken. Ook deze dag werd gevuld met commandoering voor de aanval die op woensdagochtend elders op de Oirschotse heide zou plaatsvinden.

Met een weer opgeklarde lucht begonnen de Tijgers aan hun opmars, om een groep vijandelijke strijders uit te schakelen. Op uur U was het dan eindelijk de beurt aan de mannen om lekker agressief en snel over de vijand heen te klappen. Na de consolidatie werd de verplaatsing vervolgd naar de schietbaan waar de rest van dag een schietprogramma werd afgewerkt.

Het gevulde programma werd beëindigd op donderdag met een pelotonsactie waarbij de gelegenheidsaanval centraal stond. Wederom een moment waar de enkele man maar ook zeker de groeps- en pelotonscommandanten maximaal aan de bak konden.

Al met al weer een lekker gevulde week voor de Alfa-Tijgers die in hun eigen achtertuin weer even de veren konden schudden. Veel tijd om te rusten is er niet, want de week na Basic Tiger vertrekt de compagnie naar Haltern voor een drukke schietweek die geldt als voorbereiding op de SOB (Schieten en Oefenen Bergen) later dit kwartaal.

We kunnen stellen dat de A Compagnie weer helemaal terug is en de spreekwoordelijk sneltrein weer in volle vaart doordendert.

A 4x4 grid of 16 black and white photographs documenting the D-Day invasion. The images show various scenes: soldiers on the decks of transport ships, landing operations with ramps and equipment, soldiers on the beach, and life on the shore. The photographs are arranged in four rows and four columns, providing a visual narrative of the event.

Augustus

1944